Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile 3-4 ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr

OPINII PRIVIND DEZVOLTAREA ÎNVĂŢĂMÎNTULUI SUPERIOR

SPORT

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII
SERIA II,
NR. 5666

6 PAGINI
25 BANI

MARŢI
8 AUGUST
1967

MARGINALII LA O CONSFĂTUIRE

DESPRE CONTRIBUŢIA TINERILOR LA

Organizarea ştiinţifică a producţiei

Ne aflăm în sala de festivităţi a Complexului C.F.R. Ploieşti. Peste puţin timp urmează să participăm, alături de tineri ingineri şi tehnicieni din întreprinderile constructoare de maşini din oraş, la o dezbatere. Titlul ei: contribuţia tinerilor ingineri şi tehnicieni la organizarea ştiinţifică a producţiei şi a muncii. Iniţiatori: comitetul regional U.T.C. în colaborare cu consiliul regional al U.G.S.R. Sala încă goală îşi aşteaptă oaspeţii. Primii sosesc reprezentanţii Uzinei „24 Ianuarie".

— Cum v-aţi pregătit în vederea dezbaterii?

— Practic, nu prea ne-am pregătit. Motivul? Astăzi am fost anunţaţi că o să aibă loc şi de-abia aici am aflat scopul ei. (C-tin Rusu — inginer mecanic).

— Eu am fost anunţat de ieri, dar avînd probleme de producţie, fiind sfîrşit de lună (?!) de-abia azi i-am putut convoca (Aurel Bibu — secretar al comitetului U.T.C.).

Ascultîndu-i ne amintim de convorbirea avută dimineaţă cu tov. Ioan Bujban — instructor al comitetului regional U.T.C.

— S-a discutat în fiecare zi cu oamenii din uzine şi fabrici, Li s-a spus scopul, data...

Între timp au venit şi invitaţii altor întreprinderi. Majoritatea dintre dînşii au fost anunţaţi tot la „ultima oră". Inginerul Vasile Marinescu de la Întreprinderea „Flacăra", Stela Silmeanu de la Uzina de utilaj chimic şi alţii ne vorbesc despre necesitatea cunoaşterii din timp a temei dezbaterii, condiţie „sine qua non" a reuşitei unei astfel de manifestări. „Numai aşa vom putea discuta într-un mod folositor, altfel vom asculta cele ce se vor expune şi atît; nimeni nu va cîştiga nimic şi vom pierde timpul zadarnic".

Au trecut deja 45 de minute de la ora fixată. Din cei 150 de participanţi scontaţi nu au venit decît vreo 60.

— Care sînt cauzele pentru care sînt atîţia absenţi?

— Sincer să fiu — ne răspunde tovarăşul SIMION PANĂ, şeful comisiei tineret muncitoresc al comitetului regional U.T.C., nu ştiu sau mai bine-zis nu înţeleg motivele. Personal am vorbit cu conducătorii întreprinderilor care au primit cu satisfacţie vestea organizării unei dezbateri, şi ne-au promis că ne vor sprijini. La fel secretarii U.T.C. ai uzinelor aveau sarcini precise în acest sens.

Cei prezenţi dau semne de nerăbdare, renunţăm să mai aşteptăm. Tov. Pană dă cuvîntul rînd pe rînd celor ce susţin cele 3 referate prevăzute în planul tematic, care ar vrea să creeze atmosfera propice pentru discuţiile ce vor urma. Am spus „ar vrea" pentru că de fapt nu reuşesc. Din mai multe motive. Deşi se ştie că tema este „Contribuţia tinerilor ingineri şi tehnicieni la organizarea ştiinţifică a producţiei şi a muncii", referatul prezentat de tov. ANGHEL PETCU, inginer şef la Uzinele „1 Mai", se referă la „preocuparea colectivului de muncă al uzinei...". Drept urmare, materialul prezintă în linii generale realizările colectivelor de analiză. Pe alocuri, numele cîtorva tineri. Nimeni nu spune că un astfel de referat nu-şi are oportunitatea lui, că nu este bine să fie arătate rezultatele bune obţinute dar acesta la locul şi timpul potrivit. Celelalte 2 materiale, primul referitor la atragerea tinerilor ingineri şi tehnicieni în studierea documentaţiei tehnice şi introducerea în procesul de producţie a tehnicii avansate", al doilea tratînd contribuţia acestora în ridicarea calificării muncitorilor. Ambele axate pe problemele tinerilor, dar conţinînd lucruri care s-au mai spus şi cu alte ocazii. Dovada? Ascultătorii sînt neatenţi, din cînd în cînd schimbă priviri semnificative.

Un moment s-a auzit doar zgomotul unor discuţii în surdină, apoi s-a făcut linişte.

— Nu doreşte nimeni să se înscrie la cuvînt? Din nou priviri, zîmbete ascunse cu grijă. Se insistă. În sfîrşit primul, apoi

GH. GHIDRIGAN

(Continuare în pag. a V-a)

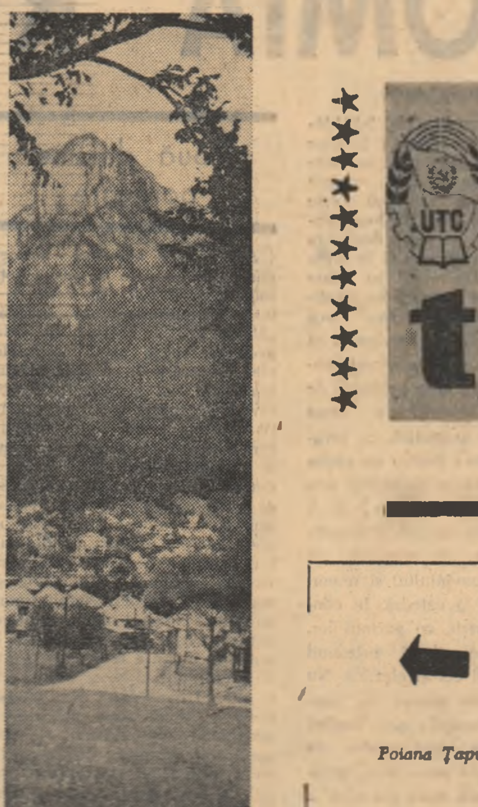

Poiana Ţapului

În ce ritm se desfăşoară PREGĂTIREA ŞCOLILOR PENTRU NOUL AN?

Să fie, oare, prematură o discuţie în legătură cu pregătirile întreprinse pentru viitorul an şcolar? De la împărţirea premiilor şi pînă acum n-a trecut prea multă vreme, copiii mai au încă o lună bună de vacanţă, iar şcolile se redeschid, la urma urmei, nu mai de vreme de 15 septembrie.

Tovarăşul Virgiliu Podaru, vicepreşedintele de resort din cadrul comitetului executiv al Sfatului popular raional Istria, ne-a declarat:

— Se spune, de obicei, că nu e niciodată prea tîrziu. De fapt, nu e niciodată prea devreme. Pregătirea şcolilor nu se poate lăsa pentru ultimul ceas. Se pare însă, că, spre deosebire de alţi ani, am descoperit o metodă mobilizatoare...

În ce constă metoda? E vorba de instituirea unui concurs dotat cu premii pentru „cea mai pregătită şcoală să deschidă noul an şcolar". Concursul, la care au fost înscrise automat, toate cele 46 de şcoli din raion, se desfăşoară în două etape şi prevede notarea cu puncte pentru preparativele de rigoare: curăţenia interioară, repararea, întreţinerea şi păstrarea mobilierului, a materialului didactic, a fondului de cărţi şi publicaţii din biblioteca şcolară, modul de prezentare al curţii şcolii şi al spaţiilor imediat învecinate, aprovizionarea cu combustibil etc. Precum se vede, obligaţii normale, de serviciu, pentru neîndeplinirea cărora conducerile şcolilor pot şi trebuie să fie trase la răspundere. De ce să instituim un concurs dotat cu premii pentru ceea ce, oricum, trebuie făcut, chiar şi în virtutea faptului că pentru treaba asta şi nu pentru altceva oamenii primesc salarii chiar şi în lunile de vară cînd nu au practic obligaţii didactice.

Precum se vede, metoda în chestiune ridică din capul locului semne de întrebare. Dar admiţînd că ea ar avea totuşi un anumit efect, ni se pare total nepotrivită o întrecere între concurenţi care nu dispun pe linia de plecare de condiţii cel puţin egale de participare. Avînd curiozitatea să cercetăm cărui tip aparţin cele zece şcoli care au solicitat întrunirea comisiei de verificare încă în prima etapă a pomenitului concurs, am descoperit că, exceptînd una sau două din ele, toate funcţionează în clădiri noi, clădiri care nu au şi nu vor avea încă multă vreme nevoie de ameliorări esenţiale (Sinoie, Sarichioi, Cogealac, Ceamurlia de Jos etc.).

Ce se întîmplă însă cu şcolile din cealaltă categorie? Cu cea de la Ceamurlia de Sus, bunăoară, găzduită într-o clădire veche de cel puţin 4 decenii şi care, deşi se bucură de îngrijirea vizibil devotată a corpului didactic nu va putea sta niciodată ală-

MIRCEA TACCIU
corespondentul
„Scînteii tineretului"
pentru regiunea Dobrogea

(Continuare în pag. a V-a)

Un nou lot de autocamioane construite la Uzinele „Steagul Roşu" — gata să ia „startul"

SĂRBĂTORIREA „ZILEI MARINEI"

LA PORŢILE MĂRII

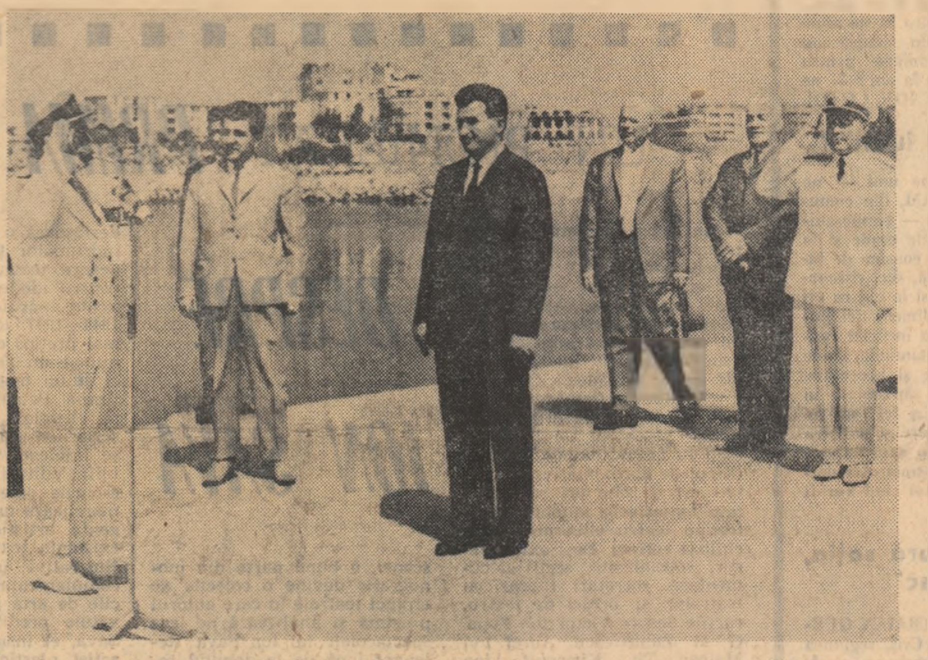

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, primind raportul comandantului marinei militare

Există o zi, fixată prin tradiţie în prima duminică a lunii august, cînd chemarea irezistibilă a mării dă acel impuls lăuntric ce uneşte şi adună zeci de mii de oameni, de toate vîrstele, la malul ei albastru. E „Ziua Marinei", sărbătoarea tradiţională a navigatorilor români.

Sub soare şi azur, promotoriul Mangaliei, încărcat de o lume multicoloră, — localnici şi turişti de pe litoral — portul şi faleza împodobite cu stegulețe, navele ancorate — mozaic de culori marinăreşti — îţi dau senzaţia unei sărbători populare care-şi desfăşoară aripile larg, tinereşte.

Ora 10. În aeroport au sosit tovarăşii Nicolae Ceauşescu, Chivu Stoica, Emil Bodnaraş, Maxim Berghianu, Leonte Răutu, Ştefan Voitec, Florian Dănălache, Petre Lupu, Manea Mănescu general colonel Ion Ioniţă, ministrul Forţelor Armate, Constantin Mîndreanu, prim secretar al Comitetului regional Dobrogea al P.C.R.

Sînt prezenţi general-locotenent Ion Coman, adjunct al ministrului, secretarul Consiliului Politic Superior al Forţelor Armate, şi general-locotenent Vasile Ionel, adjunct al ministrului, Petre Nicolae, preşedintele Comitetului Executiv al Sfatului popular al oraşului Constanţa, generali şi amirali, ofiţeri superiori, numeroşi invitaţi. Au participat, de asemenea, ataşaţi militari străini acreditaţi în ţara noastră.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu primeşte raportul prezentat de vice-amiralul Grigore Marteş, comandantul Marinei Militare.

Conducătorii de partid şi de stat au urcat apoi pe puntea navei-comandant, de unde au asistat la manifestările consacrate „Zilei Marinei".

Comandantul Marinei Militare trece în revistă, la bordul unei şalupe, trupele aliniate pentru parada navală, felicitîndu-i pe marinari. Se dă citire Ordinului ministrului Forţelor Armate cu prilejul „Zilei Marinei". Răsună solemn acordurile Imnului de Stat al Republicii Socialiste România, în timp ce în semn de salut se trag 21 salve de artilerie. Escadrile de avioane supersonice spintecă văzduhul aducînd temerarilor mărilor salutul temerarilor văzduhului.

Încep demonstraţiile şi jocurile marinăreşti, care aduc, prin iscusinţa şi priceperea tinerilor navigatori, prin temeritatea şi curajul lor, o lume inedită de feerie şi basm.

...Ieşit parcă din adîncul mărilor şi oceanelor, bătrînul cu barbă albă şi cu tridentul cu care struneşte apele, Neptun, protectorul navigaţiei, fiul lui Cronos, fratele lui Zeus, apare pe o ambarcaţiune ce împrumută chipul unei balene uriaşe. Îl escortează şase bărci. În apă se aruncă petarde, sirenele amplifică alaiul oaspetelui ce coboară din mitologie. Încet, ca un moşneag, urcă pe tronul din catifea roşie ce i s-a pregătit anume pe nava-bază. Trîmbiţaşii cer linişte, ca Neptun să-şi poată rosti cuvîntul de salut şi să declare deschisă parada marinarilor. În semn de cinstire, tinerii marinari înscriu pe luciul apei cu trupurile lor bronzate şi cu caschetele în culorile tricolorului românesc, însemnele scumpei noastre patrii: „R.S.R.", iar în roşu „P.C.R.". După aceea, le vine rîndul să-şi demonstreze virtuozitatea militarilor sportivi pe diferite ambarcaţiuni. La bărcile 10 plus 1 echipajul care a arătat mai multă măiestrie şi agilitate a fost cel condus de maistrul militar principal Florea Maschiu, iar la 6 plus 1 tînărul ofiţer Florea Stricescu. Deosebit de antrenante şi spectaculoase au fost săriturile de pe trambulină şi ştafeta marinărească în cadrul căreia soldaţii Ion Dan şi Marin Radu, preluînd în mare ştafetele au trebuit să înoate o lungă distanţă îmbrăcaţi, apoi să-şi dispute întîietatea, urcînd pe o scară de frînghie, sus, la un fel de catarg instalat ad-hoc. Jocurile, întrecerile se succed cu repeziciune, fiecare aducînd o notă de originalitate. Dintr-un helicopter, de la o înălţime apreciabilă, sînt lansaţi scafandrii în puncte diferite. După vreo 10 minute de stat sub apă, în care timp s-au căutat la mari adîncimi, apar la nava-bază şi urcă încolonaţi pe bord. Echipajul scafandrilor este

VASILE CABULEA

(Continuare în pag. a V-a)

Pe şantierul microhidrocentralei de la Oeşti

Pe şantierul microhidrocentralei de la Oeşti, s-a terminat construcţia celor două conducte forţate de formă cilindrică, prin intermediul cărora apele Argeşului vor ajunge în paletele turbinelor de 7,5 MW fiecare. La realizarea lor s-a adoptat o soluţie nouă, constînd în înlocuirea clasicelor ţevi din oţel, cu conducte din beton armat, cu pereţi subţiri. Pentru realizarea lor a fost utilizat un ciment special, preparat la o temperatură scăzută.

Turnarea conductelor forţate după această metodă va fi folosită şi la celelalte microhidrocentrale aflate în construcţie în avalul Argeşului.

(Agerpres)

Ce produce cîmpul, ce primeşte piaţa?

Se pare că sub această deviză lucrează mulţi dintre angajaţii unităţilor O.V.L.F. Oradea. În goana după plan şi după cîştig, şi aici vine partea cea mai proastă, interesele cumpărătorului sînt date frumuşel la o parte. Altfel nu ne putem explica următoarele situaţii întîlnite zilele trecute în piaţă şi la unităţile O.V.L.F.

În zilele de 3—4 august, la chioşcul din piaţa „23 August" a cooperativei agricole din Sînmartin. Reproducem discuţia vînzătorului cu clienţii: „Aveţi varză?". „Avem, da se vinde numai dacă luaţi şi roşii". „Roşii am". „N-am ce să vă fac. Eu trebuie să vînd totul". Vrînd, nevrînd, omul nu are ce face, cumpără şi roşii. În aceleaşi zile, la mai multe unităţi O.V.L.F. din oraşul Oradea, am întîlnit un alt aspect care venea net în defavoarea cumpărătorilor. La unităţile nr. 13, 14, 17 etc. deşi se primiseră roşii în dimineaţa respectivă, se vindeau din cele primite mai înainte, care în orice caz nu mai erau bune pentru salată, iar la bulion încă nu se gîndeşte nimeni în plină vară. „Jumătate din produsele cumpărate — ne relata Ana Dumitrescu, cumpărătoare la unitatea de la gară — trebuie să le arunci. La stabilirea preţurilor se are oare în vedere acest lucru? Nu cred".

Cauza rezidă şi din sistemul actual de stimulare a personalului din unităţile O.V.L.F., care are ca bază numai cantitatea de produse desfăcută şi nu şi calitatea lor. Vînzînd cantităţi mai mari de produse eşti socotit bun comerciant. Dar ca să poţi vinde mult, trebuie să ai şi marfă bună. Să vedem deci, ce primeşte comerţul spre vînzare. Producătorii de legume şi fructe pentru pieţele oraşului Oradea sînt cooperativele agricole din raionul Oradea. Şi, vorba aceea, mare-ţi-e grădina, doamne. Grădinarii, mulţi, de toate felurile. Un grafic fixat de comun acord cu unităţile producătoare arată că între 1 şi 3 august, cele 7 unităţi nu au respectat nici una din cantităţile propuse. Astfel, la cartofi, castraveţi, ardei gras şi pătrunjel, unităţile respective nu au livrat decît în mică măsură cantităţile cu care s-au angajat. Doar la roşii şi la varză graficele sînt depăşite. Multe produse ajung deteriorate la punctele de desfacere chiar din vina cooperatorilor. La Tămăşeu, Biharea I şi Biharea II, Borş etc. deprecierea produselor legumicole este determinată în mare măsură de întîrzierea la recoltat. La Tămăşeu, de pildă, deşi aveau 7 hectare de roşii bune de cules, două zile cooperatorii nu au recoltat nimic. Preşedintele nu trecuse de două săptămîni pe la grădină. Peste tot recoltatul se face după amiază, cînd căldura este mare. Seara, produsele sînt transportate la magazia centrului, unde stau pînă dimineaţă. Dacă mai adăugăm manipularea lor fără nici o milă, transportul defectuos, avem aproape completă metamorfoza legumelor şi fructelor care ajung pe tarabe gata zdro-

BEJAN CRĂCIUN
corespondentul
„Scînteii tineretului"
pentru regiunea Crişana

(Continuare în pag. a V-a)

Recolta bogată de piersici la drumul pieţelor

MICRO-LUMEA ŞOSELELOR TURISTICE

ÎNSEMNĂRI DINTR-UN JURNAL DE BORD AL UNEI CĂLĂTORII DE-A LUNGUL A 2000 KM

O recentă călătorie pe drumurile ţării — un circuit automobilistic de 2000 km prin regiunile Banat, Argeş, Oltenia, Hunedoara, Braşov, Mureş-Autonomă Maghiară — ne-a demonstrat din plin că există *„o lume a şoselelor"*. Zeci de mii de oameni ai muncii, amatori de frumuseţi şi cunoaştere, de destindere şi reconfortare îşi trăiesc zilele de vacanţă sau de repaos pe şosele sau în preajma lor.

Realismul hărţii turistice şi nerealismul gospodarilor

Pornit la drum din Bucureşti, de multe ori al o adevărată revelaţie: porţiuni întregi, pe distanţe de zeci şi sute de kilometri uneori, şoseaua este modernizată, roţile maşinilor avîntîndu-se tumultuos pe asfalt. Şoseaua Bucureşti — Piteşti, continuată pînă la Tg. Jiu, constituie o încîntare. Drumul, la fel de bun, te însoţeşte şi între Turnu Severin şi Caransebeş, între Moldova Nouă şi Timişoara, între Deva şi Braşov.

Din fericire noua hartă turistică a României apărută de cîteva zile este mai puţin idilică decît înaintaşa ei scoasă de Asociaţia automobiliştilor,

CAROL ROMAN

(Continuare în pag. a II-a)

Sute de tone de metal economisit

CRAIOVA. 500 tone — aceasta este cantitatea de metal economisită de la începutul anului de constructorii uzinei mecanice de la Turnu Severin. Ea rezultă din reproiectarea unor repere şi subansamble ale navelor şi vagoanelor de cale ferată, din îmbunătăţirea tehnologiei de execuţie la o serie de vase şi gospodărirea mai judicioasă a metalului. La şlepul de 100 tone, de pildă, se consumă acum cu 2,3 tone mai puţin metal.

DEVA. Aplicînd la un număr sporit de profile procedeul de laminare la dimensiuni cît mai apropiate de cerinţele uzinelor constructoare, laminatorii de la Combinatul siderurgic Hunedoara, au economisit în acest an mai mult de 2000 tone de metal. Metoda este avantajoasă şi pentru beneficiari prin faptul că determină o reducere a operaţiilor de prelucrare a metalului.

(Agerpres)

Sesizări Propuneri Răspunsuri

Intrebare hamletiană sau birocratică ?

● MARIAN CONSTANTIN din București știe bine că este băiețel și nu fetiță. Ai lui, de asemenea nu s-au îndoit nici o clipă, după cum n-au făcut-o nici semnatarii certificatului de naștere, eliberat la 27 iunie 1958 — cu nr. 348 de către Sfatul popular al comunei Costești, raionul Costești. Dar de un an de cînd acest certificat de naștere s-a pierdut, toată lumea începe să se îndoiască, în ciuda realității evidente. Chiar și Marian nu știe ce să mai creadă. La repetatele rugăminți și adrese trimise respectivului Sfat popular, i se răspunde că nu i se poate elibera un nou certificat întrucît este înregistrat sub numele de... Mariana !

Tovarăși de la Sfatul popular din Costești hamletizați mai puțin în fața realităților evidente ; Marian trebuie să meargă la școală și-i trebuiesc actele complete ; cu certificatul birocrației dv. personale nu se poate înscrie.

Ilustrată pentru „Meridiane"

● Ilustrate, ilustrate... Titlul unei cunoscute melodii de muzică ușoară. Dar și refrenul unei vechi dorințe a celor 14 000 de locuitori ai Sintanei din Țara Crișurilor. Turiștii străini care o vizitează ar dori să se știe acasă că au trecut prin această frumoasă localitate. Oaspeții din diferite regiuni ale țării — de asemenea. La librărie, li se cere, politicos, scuze și li se oferă... vederi din țară. Nu s-ar putea să ne ajute Direcția Difuzării Cărții din Centrocoop intervenind la Editura „Meridiane" pentru tipărirea unor ilustrate și de la noi ? — ne scrie corespondentul nostru, ION COȚOI.

De ce de „ochii lumii" ?

● Oricît i-ar surprinde pe unii — ne scrie cititorul TOMA AVRAM, din comuna Gheorac, raionul Salonta — temperatura trece cu mult peste 30 de grade și la noi în comună, și nevoia de consum de răcoritoare (sifon, apă minerală, suc, citronadă, înghețată etc.) se simte și la noi ca ori unde. Numai că unitățile alimentației publice din Salonta cu care am încheiat contract de livrare uită cu săptămînile să ne livreze sortimentele cerute și acceptate, sau le livrează o dată pe săptămînă, în cantități de „ochii lumii". La fel face cu unele sortimente de răcoritoare și unitatea din comuna vecină, Batăi, cu care de asemenea există încheiat un contract. Am dori să nu-și aducă aminte de noi cînd vor fi minus 30 de grade...

Fură directorul, fură soția, dar... plătesc"

● Corespondentul nostru TRAIAN GURZĂU din comuna Chișinău Criș, regiunea Crișana, ne semnala într-o scrisoare unele abuzuri și încălcări de legi făcute de conducerea școlii profesionale de mecanici agricoli din Chișinău Criș. Organele Consiliului Superior al Agriculturii — for tutelar al școlii respective — ne-au confirmat justețea celor semnalate.

„Directorul școlii, ing. Ion Avram, a încasat nelegal suma de 841 lei, reprezentînd un număr de 57 ore de cumul pe care nu le-a prestat efectiv, deoarece a fost plecat în delegație. Suma a fost recuperată în timpul controlului cu chitanța nr. 861.

Tovarășul director Ion Avram a mai încasat și indemnizația de dirigenție pe lunile iunie — noiembrie 1966 de cîte 75 lei pe lună, fără a avea dreptul la aceste sume. Banii au fost recuperați în timpul controlului cu chitanțele nr. 676 și nr. 834.

Soția directorului, Stela Avram, angajată la S.M.T. Criș, de asemenea a încasat nelegal cumul și dirigenție — un număr de 58 ore în sumă de 476 lei, în timp ce se găsea în incapacitate temporară de muncă. Suma a fost recuperată în timpul controlului cu chitanța nr. 862.

Cu ocazia controlului s-au mai stabilit deficiențe și abateri privind disciplina financiară, pentru suma de 8 264 lei din care majoritatea o constituie diferite drepturi de personal achitate nelegal ca : salarii, indemnizații, cumul, alocații de stat pentru copii. Ca urmare a celor constatate, au fost luate măsurile corespunzătoare".

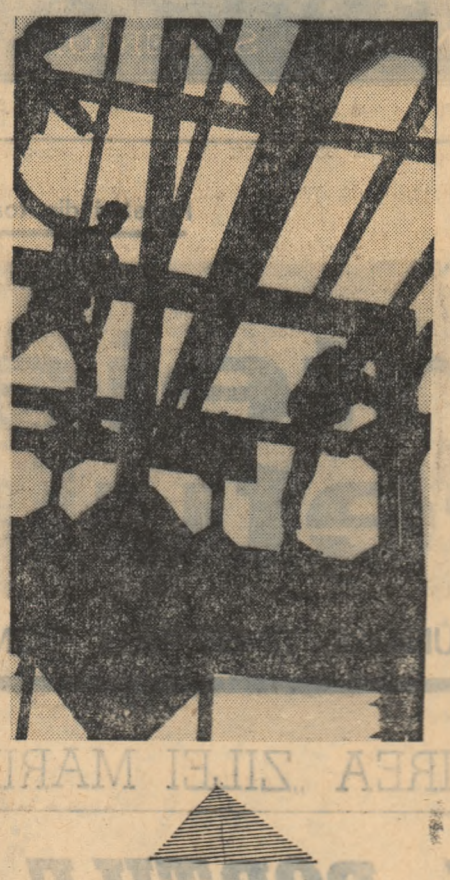

Combinatul pentru industrializarea lemnului din Bacău își extinde capacitatea. Montorii profilează pe cer o nouă dimensiune

Foto : C. CONSTANTIN

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

AUTONOMIA RESEMNARII

(Continuare din numărul trecut)

„Ne facem meseria" — dar cum?

Același interlocutor vorbea despre cazuri cînd profesorii nu mai cunosc ultimele progrese din domeniile lor de specialitate. Nu se mai interesează de aspectele „la zi". Și cîte o dată sînt întrebați. De elevi. „Frumoasă situație, nu ?" Bulzan însuși, specialist în economie politică, a fost rugat la o oră de curs să vorbească despre aspectele economice legate de recentele evenimente din Orientul Mijlociu. „Ce s-ar fi întîmplat dacă nu eram la curent ?". Dar era la curent, și a profitat, realizînd o interesantă aplicare practică a noțiunilor de bază.

Fiindcă am povestit profesorului Bulzan cazul chimistului care n-a putut persevera în cercetarea științifică, cadrul didactic se arăta de acord cu opiniile mele, dar nu mai puțin valabile erau precizările făcute în legătură cu multe alte cazuri : „Mai întîi, lăsînd la o parte situațiile în care cercetarea e legată de anumite laboratoare, de condiții tehnice (atunci, firește, esențialul este să pui pe cel dotat la locul potrivit), deseori se poate desfășura o muncă de cercetare și în afara institutelor. Profesorul își poate aduce o mare contribuție științifică, dacă are înzestrare, dacă are voință. Eugen Lovinescu și Iorgu Iordan și-au elaborat teorii proprii cînd erau profesori de liceu. Ion Creangă și-a făcut manualul de gramatică, ca învățător... Și apoi : pentru un cadru didactic, pasiunea înaintării este legată doar de cunoștințe ? Ar fi o optică foarte îngustă. Diferența între ambele [illegible] cel mai bun al cuvîntului și resemnare, o vezi la catedră, în contactul cu tinerii, cu părinții lor, în dorința de a [illegible] orizontul propriu, ca și cel al elevilor. Nu există domenii proprii ale visului sau resemnării ; poți împlini sau poți rata țeluri nobile, în orice activitate omenească, notorie sau modestă, mare sau mică"...

Două destine oarecare

Am urmărit adevărul acestei păreri — cu care de altfel toți interlocutorii erau de acord — într-o întreprindere brașovenă, „Uzina nr. 2". Evitînd, de data aceasta, mizele mai importante ale resemnării în profesiuni intelectuale sau artistice (dar voi reveni și asupra lor), am urmărit evoluția a doi tineri muncitori din aceeași secție. Pe unul îl cheamă Răscol. Pe celălalt, consecvent metodei de a nu indica „resemnatul", ci doar cazul său, îl voi numi : I. N. Exemplele au fost indicate de doi interlocutori, inspectorul șef al serviciului personal, Măgureanu, și maistrul Cherecheș. Ambii tineri au dat examenul de admitere pentru școala de strungari de 3 ani. Răscol nu a reușit (ca și alți 15 candidați). I.N. a reușit (ca și alți 10 candidați). S-ar părea, deci, că după acest pas dificil (examenul a fost deosebit de exigent), cel destinat „resemnării" va fi Răscol, iar „victoriosul" va fi I. N. S-a întîmplat însă pe dos. E drept că Răscol, măsurîndu-și forțele reale, nu a mai încercat să intre în această școală. În schimb, urmează școala de calificare de 10 luni ; lucrează de pe acum pe strung, fiind unul din bunii muncitori ai secției. Dar I.N. ? Să-i dăm cuvîntul maistrului Cherecheș. „Nu-i prost, băiatul. Are ceva în cap. După ce a luat admiterea s-a speriat : „trei ani ?". S-a retras, și a intrat, ca și Răscol, la cursul de 10 luni. A renunțat și aici. De la strung a trecut la electrocar... Apoi, la mogulizare. Nu a mers... „Prea greu"... Am stat toți pe capul lui. Am încercat să aflăm cauzele sufletești. Degeaba. Tace. Acum își face lichidarea de la noi. Simte că aici nu mai poate face nimic. O să încerce în altă parte. Dacă nu a-o resemna și acolo".

Așadar, a abandonat cursa tocmai cel inițial mai capabil, care-și dobîndise condiții mai bune prin reușita la admitere. Poate cititorii vor alege, în loc de „resemnare" cuvîntul mai puțin elegant : „lene". Dar el nu spune tot. **Efectul paradoxal, de frînare, tocmai cînd condițiile de dezvoltare devin mai bune, pare a fi o caracteristică a atitudinii resemnatului.** Mi-l semnalaseră și cellalți interlocutori, în legătură cu unele cadre didactice, care și-au încetat înaintarea exact atunci cînd dispuneau de posibilități mai mari decît colegii lor. Se pare că intervine un fel de oboseală tardivă, sau ideea că „se poate și cu mai puțin", sau confuzia mai mult sau mai puțin flagrantă dintre „startul de plecare" (mereu nou, la cei care evoluează) și „startul de sosire". Este un „dolce far niente" cu atît mai condamnabil, cu cît e mai nemotivat...

„Nemotivat"?

Și totuși, să încercăm o motivare. Dau cuvîntul unui student brașovean, Gheorghe Preda. 32 de ani. A fost, și el, strungar (Trustul V construcții) apoi maistru, apoi „seralist", apoi a urmat studiile „la zi". Tocmai absolvise anul trei, cu bune rezultate.

Redau dialogul, întocmai :

— Am avut și eu colegi care s-au resemnat pe drum. Cred că e o problemă de voință, de structură. Dar și de educație. Voința se educă. La început și mie îmi era greu. Apoi se naște pasiunea, înaintarea devine indispensabilă. N-am să uit niciodată atmosfera fierbinte a lui 1964 cînd, împreună cu „grupul" meu, dădeam maturitatea, apoi admiterea la Politehnică. Aproape că uitasem scopul direct, examenele. Ceea ce domina, era pasiunea cunoașterii.

— Cine o stimulase ?

— Reciproc. Și mai ales, o profesoară, care crease o extraordinară emulație printre noi. Nu ne mai putea opri nimic. Cînd ajungi să simți această chemare irezistibilă, „partida" e cîștigată. În ciuda greutăților de tot soiul. Inclusiv unele restricții bănești.

— Nu ești bursier ?

— Ba da. Dar ca maistru, depășeam 2 000 lei pe lună. Dacă n-aș fi urmat studiile, astăzi aș fi claxonat la „Fiat"-ul meu personal. Ca fratele meu, maistru principal la Fabrica de sticlă „Azuga". Dar nu asta-i principalul...

— Crezi, totuși, că „resemnații" se tem uneori de „complicațiile materiale" care ar putea însoți o hotărîre a lor ?

— Uneori, da. Sînt unii care ajung la un nivel de trai satisfăcător pentru ei. Drumul mai departe este ocolit. De pildă, noi, ca ingineri stagiari, vom cîștiga în primii ani de practică mai puțin decît înainte, ca maiștri. Dar asta înseamnă să fii miop...

— „Miopia" asta, are cumva vreo legătură cu viața de familie pe care ți-o făurești între timp ?

— Eu sînt necăsătorit. Poate că, la prima vedere, asta să explice faptul că m-am avîntat pe acest drum. Dar e fals. Am avut colegi familiști, care tocmai din viața de familie dobîndeau puterea de a merge înainte. N-am să uit niciodată doi tineri căsătoriți de la școala serală, muncitori amîndoi. Era o plăcere să vezi cum se stimulau reciproc, cum învățau împreună. Alteori, înaintează pe rînd, sau în direcții diferite. Nu, hotărît, viața de familie nu-i o piedică... Depinde doar ce fel de viață de familie...

„Nu drumeți cu pasul iute, ci cu mersul hotărît"

Într-o' fabulă a lui Breslașu, aceste versuri finale satirizează laconic „startul bun" urmat repede de „acalmie". E drept, există și porniri rapide, ambițioase, care-și păstrează ritmul pînă la capăt, după cum există și un mers lent care nu înseamnă neapărat perseverență. Dar cel mai adesea, resemnatul urmează această curbă, mai întîi ascendentă, spre „marele vis", apoi tot mai hotărît coborîtoare, care se pierde undeva, într-o situație intermediară, „căldicică", cum se spune de obicei. Mă întorc la carierele artistice, în care această involuție apare mai evidentă. Vorbesc cu regizorul Alexandru Szimberger, artist emerit, despre cariera unor cîntăreți de pe scenele noastre lirice. Szimberger pune acum în scenă o serie de spectacole în Republica Federală a Germaniei și are prilejul să facă unele comparații în cunoștință de cauză :

— Avem, la noi în țară, voci cum rareori se găsesc în lume. Și totuși, iată, sînt cîntăreți care, după începuturi mai mult decît promițătoare, încep să stagneze, ceea ce în marea competiție artistică e echivalent cu regresul. Ce se întîmplă ? Automulțumirea, primele satisfacții fac uneori să scadă ritmul de muncă al artistului cu sine însuși. Nu-l mai preocupă să devină acel „interpret complet" (voce, joc de scenă, cultură muzicală) care domină azi scena lirică mondială ; uzează de „resursele naturale" pînă cînd, firesc, acestea încep să se epuizeze. Cînd tehnica nu intervine la timp, substituindu-se inevitabilei pierderi biologice a prospețimii, drumul se închide... De-aci suferințele, senzația că e nedreptățit, dacă nu chiar persecutat, un complex de factori psihici nesănătoși, în care, mai curînd sau mai tîrziu, va interveni, ca un echilibru, resemnarea...

Dar dacă nu te resemnezi?

O glumă a lui Hadrian Daicoviciu avea un substrat destul de grav : „uneori trebuie să fim recunoscători cuiva, că se resemnează"... Cui ? Incapabilului, firește. Celui care nutrește ambiții nepotrivite cu posibilitățile lui reale, care, după terminologia citată, e animat de „un vis nerealist". Din păcate asta nu e atît de rar : lipsei lucidității proprii i se pot adăuga veleități nemotivate ale mediului. Familia care crede orbește în „marea istețime" a copilului ; îndrumătorii didactici care confundă „învățătura conștiincioasă" cu „aptitudinea deosebită", umplînd cu cifre de „10" carnetul de note al unui elev mijlociu ; șefi ierarhici care promovează după criterii subiective, mai ușor de satisfăcut de către mediocrități decît de personalități reale, de obicei „incomode" pentru acest fel de oameni...

Pe asemenea căi, societatea primește în fiecare an cîte o nouă cohortă de veleitari, pe care acțiunea corectivă a vieții îi va transforma, mai curînd sau mai tîrziu, în „nerealizați". Ei vor umple, poate, pagini întregi de „reclamații", care rețin atîta timp prețios organelor administrative. Ei vor deveni, poate, sursa „bîrfelor" și calomniilor, atît de dăunătoare vieții noastre...

Dar mi se pare că acest fel de pericol, diametral opus resemnării, își are același leac : instituirea climatului stimulativ, a atmosferei exigente și favorabile formării valorilor adevărate, grija cît mai precoce pentru calitățile și îndrumarea calităților tineretului... Iar deasupra tuturor, problema formării și autoformării caracterului ; educarea voinței, urmărirea ambiției pozitive, diferențierea noțiunii de ascensiune de aceea de parvenire, perseverența, menținerea unui tonus vital la orice vîrstă, începînd cu vîrsta lui firească, tinerețea...

Procesul resemnării este, prin definiție, latent. El trebuie surprins din vreme. Lupta împotriva acestei boli paralizante și, pe planul eticii sociale, imorale, este, în definitiv, lupta pentru crearea condițiilor în afara ta și, în primul rînd, în tine însuți. Și, dacă nu mă înșel, este, în același timp, o luptă pentru sinceritate interioară.

IONEL HRISTEA

UN PIONIERAT: *PRIMA CARTE DESPRE ION SAVA*

Ion Sava de Petru Comarnescu poate fi înscrisă printre „cărțile de teatru", deși autorul ei nu este un „om de teatru" Petru Comarnescu a înțeles înaintea acestora însă cît de necesare sînt monografiile asupra marilor personalități ale scenei românești. O istorie a teatrului are datoria să pună la locul și în drepturile lor un număr însemnat de profesioniști ai scenei, cunoscuți încă destul de aproximativ, deși citați ori de cîte ori se amintesc tentativele autohtone către un teatru eliberat de anchiloza rutinei. Deși există foruri specializate, secții documentare, secretari literari ai teatrelor și critici de teatru, cărțile despre Victor Ion Popa, G M Zamfirescu, Aurel Ion Maican, Th Kiriacoff, Ion Marin Sadoveanu etc., adică despre oamenii de concepție ai teatrului românesc, se mai lasă încă așteptate. Pionieratul e făcut de un om din afara cercului de specialitate Martor al unora din experiențele regizorale ale lui Ion Sava, Petru Comarnescu a intuit valoarea tentativelor regizorului ieșean și caracterul lor novator Cum multe din noirile lui Ion Sava privesc plastica scenei, este explicabilă atenția pe care o dă Petru Comarnescu evoluției lui Ion Sava Acesta s-a manifestat plurivalent : artist plastic, critic de artă, regizor, dramaturg, scenarist și contribuția lui teatrală profită din plin de intersecțiile acestor domenii. Petru Comarnescu a făcut mai întîi o biografie, Ion Sava urmărind liniar, cu cît mai multe documente, evoluția artistului și căutînd în biografia lui explicația predilecției pentru plasticul grotesc și pentru oniric. Viața lui Ion Sava fiind în cea mai mare parte subordonată complet scenei, o bună parte din monografie devine o colecție de cronici teatrale în care autorul prezintă și analizează pe larg spectacolele lui Ion Sava Relevant încă de la debutul regizoral, Ion Sava s-a arătat un competitor artistic de seamă în probleme de regie și scenografie. Spectacolul cu piesa „Scene de stradă" de Elmer Rice, superior celui de pe scenele newyorkeze, l-a consacrat ca pe un regizor independent în concepție, nesupus rutinei Merită toată atenția experiența sa cu *Teatrul de vedenii* unde se prezentau dramatizări după E A. Poe Hoffman Kipling și în care scopul era ritmica și tensiunea spectacolului, prilej pentru regizor de a-și verifica potențele profesionale Ion Sava este și un reconsiderator al teatrului românesc punerile în scenă din Alecsandri și Caragiale aducînd o linie nouă de interpretare Ca regizor mai are cîteva succese artistice de marcă : montarea lui *Hamlet* la Iași, *Sase personaje în căutarea unui autor* la București și Iași și un *Macbeth* cu măști, experiența novatoare fără ecoul așteptat. Paralel cu scena, Ion Sava desfășoară o vie activitate de îndrumător tînînd conferințe despre teatru, regie, militînd pentru ideile sale și prin articole apărute în presa anilor 1944—1947. Ion Sava e cu atît mai prețios cu cît a-a fost nu numai un realizator în fapt ci și un teoretician de înaltă ținută. Petru Comarnescu oferă listele bibliografice ale scrierilor lui Ion Sava care se înțelege, se adresează mai întîi editurilor. Articolele și eseurile sale despre teatru marchează un moment de exigențe artistice superioare în existența teatrului românesc. Ilustrative în acest sens și complementare sînt și cronicile de artă plastică care dezvăluie predilecțiile lui Ion Sava, el însuși un remarcabil artist plastic Cu acestea se încheie paginile despre biografie.

Paginile lui Petru Comarnescu nu sînt un exemplu de sinteză și de acuratețe stilistică. Am putea spune dimpotrivă Dar ne aflăm în fața primei cărți despre Ion Sava, bine documentată, acoperind toate ariile de activitate ale regizorului și mai ales, cu o justă intuiție a valorii artistice a creației de artă Ion Sava. După lungul capitol biografic, Petru Comarnescu adaugă considerații de ansamblu asupra operei, adică întreprinde operația imediat necesară după sistematizarea datelor : interpretarea lor. Capitolul *Grotescul la Sava* e o succintă analiză a uneia din trăsăturile definitorii ale artistului.

Cu *Ion Sava*, Petru Comarnescu face gestul, foarte oportun, de a ne oferi o carte extrem de utilă pentru cunoașterea uneia din marile figuri ale artei scenice românești.

M. UNGHEANU

MICRO-LUMEA ȘOSELELOR TURISTICE

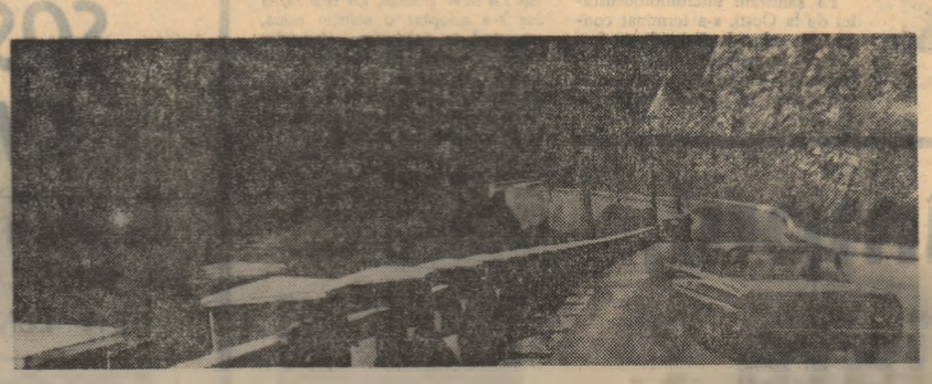

(Urmare din pag. I)

anul 1960, după care ape întreaga rețea de nuri reprezenta un adis" pentru automo-ti. Erorile înscrise în t „ghid" ne-au deter-at să parcurgem dru-Tîrgu Jiu — Turnu erin — notată la fel și Orșova — Ca-ebeș, de pildă, în diții aproape insupor-le. Șoseaua — pardon, nul ! — este complet velat, porțiuni întregi l transformate în ve-bile piste de încercat abilitatea diferitelor e ale mașinilor. Cred dacă ar trebui insti-un concurs de verifi-a rezistenței automo-or, competiția aici ar ui să aibă loc.

eea ce supără, mai cu nă, este faptul că din zece în zece metri întîlnești movile cu pietriș adus, probabil, pentru amenajarea drumului. Cînd ? N-am putut afla. Dar iarba crescută pe ele din abundență arată că...

O impresie neplăcută nu numai neturistică, dar realmente negospodărească îți lasă și drumul ce se desprinde din șoseaua națională și duce spre vestita mînăstire Cotmeana. Am văzut nenumărați conductori de autoturisme oprind la margine ori, cei mai temerari, încercîndu-și puterile pe cîțiva zeci de metri ca pînă la urmă să se lase și ei păgubași.

Indicatoare care nu indică nimic

Îmbucurător este faptul că aproape pe toate șoselele parcurse stau de strajă... indicatoare. Chiar și drumurile ce sînt mai puțin circulate consemnează grija acordată pentru avertizarea din vreme a autoturiștilor de pericolul unei curbe, al unor căderi de piatră ori al întîlnirilor cu cirezi de animale. Aceeași grijă avem să remarcăm și pe drumul ce desparte Reșița de Anina. Numai că toate indicatoarele de pe cei 32 de km, deși erau vopsite în galben, nu aveau pe ele adăugate sensurile respectivelor avertizări. La o întretăiere de drumuri întîlneai două indicatoare galbene, în direcții opuse, dar nu scria nimic pe ele. Înaintea unor curbe alte indicatoare dar care în loc să te liniștească într-un fel îți sporeau teama : ce o fi — o curbă, o cădere de piatră, o cireadă ? Un localnic ne-a confirmat că în urmă cu cîteva săptămîni au fost amplasate grijuliu, ce-i drept, aceste indicatoare, dar că de atunci nimeni nu s-a mai obosit să le vopsească, să le completeze. Cum s-ar spune, deși indicatoare sînt, ele... lipsesc cu desăvîrșire.

În sfîrșit, și o revelație pentru turist. În stația PECO din Rm. Vîlcea : o femeie ștergea parbrizurile prăfuite ale tuturor automobilelor turiștilor care opreau pentru alimentarea cu benzină la această stație. O experiență bună ce ar putea fi generalizată.

Pantagruel...

Cum arată călătorul după ce a parcurs cîteva zeci ori sute de kilometri? Puțin obosit, înfometat și chiar pofticios.

Restaurantul „Bulevard" din Pitești îți oferă o delicioasă „specialitate a bucătarului șef" — un mușchiuleț à la Pitești. La restaurantul aflat la intrarea în orașul Timișoara ai posibilitatea să mănînci o gustoasă „friptură sîrbească". La Tîrgu Mureș, Caransebeș, Deva, Brad, faci cunoștință cu tot felul de mîncăruri ce poartă amprenta unui puternic specific local.

Bunăoară la restaurantul „Dunărea" din Turnu Severin, unde ești ospătat cu multe bunătăți, în condiții de igienă și curățenie desăvîrșită, întîlnești cîte un ospătar care îți atrage atenția chiar de la „start" că îți trebuie cel puțin o oră pentru... așteptare. Culmea — în timp ce numeroase mese sînt libere, iar domnia sa se plimbă prin grădină exact ca Vodă prin lobodă. Sesizat șeful de sală asupra filozofiei ospătarului cu pricina, acesta „percutează" prompt și în cîteva minute ești tratat așa cum se cuvine.

Ar mai putea fi amintit faptul că bufetul turistic din Horezu, deși îngrijit și avînd destule alimente, duce lipsă, nici mai mult nici mai puțin, decît de... pîine. Trebuie să aștepți o oră pînă să-l vezi pe bufetier venind agale cu două pîini în sacoșă. Apoi nemulțumește faptul că noua cabană turistică din comuna Luncoiul de Jos, aflată la 10½ kilometri de Brad, deși frumos construită și întreținută, are aspectul unei bodegi neprimitoare. Amplasarea ei chiar pe șosea — deși în împrejurimi, ceva mai retras, există locuri de un pitoresc neîntrecut — schimbă intenția inițială : unitatea se transformă din *cabană* în *cîrciumă* în care veșnic se află cheflii.

Ghizi la datorie și ghizi datori turiștilor

Am ajuns la Tr. Severin. Complexul hidroenergetic ți se înfățișează sub forma unor uriașe pontoane, o mare de ciment, tuburi, sute de autobasculante... Și totuși, gospodarii de aici s-au gîndit și la „sufletul" turistului. Într-un loc, de unde se deschide o priveliște minunată, au pus un panou cu o uriașă schemă a viitorului complex hidroenergetic pe care se află însemnate toate datele de bază. Peste imaginea unui șantier în plină efervescență constructivă se suprapune — datorită acestui panou — imaginea viitorului obiectiv, așa cum îl văd și-l făuresc constructorii.

Panourile, acești ghizi ai șoselelor, ne conduc și spre renumitul Gorun al lui Horia, spre Muzeul Aurului, unic în țară și unul din puținele muzee de acest gen din lume, care oferă o imagine asupra marilor bogății aurifere aflate în pîntecele Munților Apuseni.

Există însă și cazuri cînd turistul nu este avertizat din vreme asupra unor obiective turistice interesante pe care le întîlnește în drum. Bunăoară, aflat la Sarmizegetusa, vizitezi cu plăcere amfiteatrul roman unde aveau loc luptele între animale sălbatice și gladiatori, monument refăcut meticulos, aflat în imediata vecinătate a restaurantului și a șoselei. Abia după plecare afli că la vreo 200 de metri de aceste locuri se află cetatea romană, cu sala auguștilor și camera tezaurului. Din păcate, nici un indicator nu te avizează de existența acestei cetăți și care să fie pus chiar la punctul de oprire al turiștilor.

Sînt cîteva notații pe baza observațiilor făcute într-o călătorie de 2 000 de km, pe șoselele din mai multe regiuni. O privire mai atentă, mai exigentă din partea factorilor avizați în rîndurile de mai sus, ar fi nu numai binevenită, dar chiar necesară, obligatorie.

CONCURS PE TEME PROFESIONALE

La clubul Uzinelor „Industria Sîrmii" din Cîmpia Turzii, s-a desfășurat un interesant concurs pe teme profesionale la al cărui start s-au prezentat tineri din cele două secții vecine ale uzinei — oțelăria și laminorul de profile. Examinatorii, inginerii Mihai Alexandru și Gheorghe Cocan au adresat concurenților întrebări legate de problematica activității concrete din secții, vizînd îndeosebi laturile mai dificile ale tehnologiilor din oțelărie și laminorul de profile, care condiționează obținerea produselor de calitate superioară.

Întrunind punctajul maxim, pentru excelentele răspunsuri date la toate întrebările care i s-au pus, topitorul I, Ignat Miron de la cuptorul electric nr. 4, s-a clasat pe primul loc urmat de laminoristul Vasile Botoș și oțelarul Iosif Todoruț de la cuptorul electric nr. 2.

La sfîrșitul dialogului dintre examinatori și concurenți cîștigătorilor li s-au înmînat premii în obiecte și cărți.

EUGEN SCHMIDT
tehnician

OPINII PRIVIND DEZVOLTAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI SUPERIOR

SE PROPUNE

- **Să se definească tipul de specialist pregătit în cadrul secției de pedagogie a Universității, locul pe care îl va ocupa absolventul în societate.**
- **Asigurarea bazei materiale a institutelor pedagogice de 3 ani să treacă în sarcina sfaturilor populare regionale urmînd ca acestea să depindă de Ministerul Învățămîntului numai din punct de vedere profesional.**
- **Extinderea laboratoarelor existente, construirea altora strict necesare procesului didactic, înzestrarea lor cu prototipuri realizate în întreprinderile din țară.**
- **Secțiile de specialitate ale unui institut de învățămînt superior să fie create în funcție de existența în orașul respectiv a condițiilor specifice de studiu și a posibilităților de repartizare a absolvenților.**
- **Lărgirea nomenclatorului specialităților în care se admite doctorantura.**

PIEDICI DE ÎNLĂTURAT ÎN SISTEMUL DOCTORATULUI

Ideea unui profil larg al pregătirii inginerului a fost acceptată unanim de specialiști din învățămînt, cercetare, proiectare și producție, iar calea optimă de realizare a unui asemenea profil vizează înlăturarea pulverizării în specialități înguste. În domeniul industriei chimice s-a prevăzut reducerea celor 7 specialități existente la 4 (tehnologia chimică anorganică, tehnologia chimică organică, tehnologia macromoleculelor, tehnologia materialelor de construcții). Părerea mea este că se poate merge și mai departe pe această linie, mai hotărît și mai radical. Nu socotesc necesară desprinderea unei secții „tehnologia macromoleculelor" din cea de „tehnologie chimică organică". Experiența dovedește că, pe baza unei bune pregătiri de ansamblu, absolvenții se pot adapta ușor, fie activității în ramura tehnologiei macromoleculelor, fie în alta, ponderea cea mai importantă în studiu acordîndu-se disciplinelor profilatoare. O nouă considerare a argumentelor „pro" și „contra" păstrării secției „tehnologia macromoleculelor" este, cred, necesară.

Am convingerea că în ceea ce privește doctoratul, ca principală cale de perfecționare a personalului didactic, sînt necesare serioase îmbunătățiri. Regret că „Studiul privind dezvoltarea învățămîntului superior" nu înserează și asemenea probleme, nu prevede măsuri care să ducă la extinderea acțiunii de ridicare a calificării pe această cale. Regulamentul actual trebuie să fie substanțial revăzut și îmbunătățit. Astfel, este oportună *desființarea oricăror bariere în ce privește nomenclatorul specialităților* în care se admite doctorantura. În toate domeniile există probleme de cercetat, de rezolvat, de adîncit, ba *este chiar mai valoroasă contribuția acelui doctorand care face investigații dincolo de o specialitate, la intersecția cu alte domenii și impune problematica, domeniul unei noi specialități.*

În altă ordine de idei, *calitatea de conducător al candidatului la titlul de doctor să nu se acorde după criterii de selecție rigide. Să se accepte principiul că „orice doctor poate forma alt doctor", chiar dacă este doar lector și nu șef de catedră.* În prezent, unele cadre didactice sînt foarte aglomerate ca îndrumători de doctoranzi, în timp ce tineri talentați, bine pregătiți rămîn nefolosiți. Pe de altă parte, doctoranzii sînt uneori nevoiți să-și găsească în alt centru universitar îndrumătorul pentru lucrarea de doctorat.

De asemenea, *socotesc greoaie, încărcată de formalități, actuala procedură de recenzare a lucrării de doctorat și de acordare a titlului de doctor.* Se pretinde avizul a numeroși recenzenți, prezentarea în fața unei comisii de specialiști, a consiliului științific al facultății, institutului. În aceste consilii votul capătă, inevitabil, caracterul unei aprecieri formale pentru că nu toți cei consultați au tangențe cu specialitatea doctorandului. Argumentarea utilității acestui complicat sistem de recenzare prin „imperativele exigenței" nu stă prea bine în picioare. Mai degrabă înseamnă exigență *acordarea unei atenții deosebite lucrărilor științifice publicate de candidat, stînd la baza tezei de doctor, introducerea OBLIGATIVITĂȚII* publicării lor.

În sfîrșit, *socotesc neavenită, inaplicabilă recenta hotărîre a Ministerului Învățămîntului de a trece pe seama doctoranzilor cheltuielile de materiale și utilaje necesare cercetărilor pentru teza de doctorat.* Ea frînează, în loc să stimuleze, integrarea tinerelor cadre didactice în acest sistem de ridicare a calificării.

Prof. dr. docent
GEORGE OSTROGOVICH
Institutul politehnic din Timișoara

Durata studiilor în institutele agronomice

După cum este cunoscut, în ultimii 20 de ani în învățămîntul superior agricol din țara noastră durata de școlarizare a cunoscut mai multe tipuri diferite, variind între 3 ani și 6 luni pînă la 5 ani și 10 luni. Deși tipurile de pregătire minimă și maximă au fost în vigoare perioade scurte de timp, am considerat necesar să le menționăm pentru a ne da seama de diferența relativ mare de la un tip la altul. Deci, din acest punct de vedere, în fața noastră s-a acumulat o experiență de care trebuie să se țină seama cu ocazia stabilirii noii durate de școlarizare, experiență care trebuie valorificată o dată cu cea înregistrată pe plan internațional.

Perioadele de școlarizare mai scurte ca și perioadele mai lungi au fiecare avantajele și dezavantajele lor, așa că din multitudinea de argumente care pot fi aduse în discuție trebuie reținute numai acelea care conduc la rezolvarea științifică a alegerii variantei optime. După părerea noastră, criteriile cele mai importante care determină alegerea soluției sînt:

Numărul și conținutul disciplinelor pe care studenții trebuie să le parcurgă pe timpul cursurilor; calitatea și volumul de cunoștințe pe care ei trebuie să și le însușească; raportul dintre pregătirea lor teoretică și practică: natura funcției pe care o au de îndeplinit, în producție, absolvenții.

Pregătirea specialiștilor necesari agriculturii din țara noastră impune un larg domeniu de cunoștințe pe baza cărora ei trebuie să înțeleagă și să rezolve problemele științifice și tehnice ale producției agricole. La acestea trebuie adăugate cunoștințele multiple pe care studenții trebuie să și le însușească pe linia organizării procesului de producție care în agricultură ridică probleme deosebit de importante, indiferent de felul și mărimea unei anumite unități productive. În fine, absolvenții trebuiesc obișnuiți încă de pe băncile facultății să înțeleagă cauza fenomenelor economice și ecoul pe care acestea îl au în producția agricolă.

Socotesc că actuala durată de școlarizare de 5 ani pentru cele trei profile cu caracter agronomic este corespunzătoare, iar propunerea de reducere la 4 ani a duratei de școlarizare pentru profilele de ingineri agronomi și ingineri horticultori nu ar trebui generalizată mai înainte de a fi experimentată la unele dintre facultățile de agricultură și horticultură din țara noastră și după analizarea cu atenție a rezultatelor obținute în urma acestor experimentări.

Acad. EUGEN RĂDULESCU
rectorul Institutului agronomic „N. Bălcescu" — București

Verificarea și aprecierea pregătirii studenților

Dacă la unii studenți s-a acreditat ideea că „examenul este o loterie", faptul se datorește în bună măsură și sistemului nu prea satisfăcător după care se face în prezent verificarea și aprecierea pregătirii studenților.

Examinarea prin două probe, scris și oral, ar rezolva mult mai bine această problemă. Examenul scris oferă studentului posibilități mai largi de a-și dovedi pregătirea, de a-și expune cunoștințele mai ales sub raportul sistematizării și al sintetizării.

Cred că proba scrisă ar trebui să fie eliminatorie în timpul sesiunilor, ea fiind suficient de concludentă în ceea ce privește faptul dacă gradul de pregătire al studentului se încadrează sau nu în limitele prevăzute de programa școlară.

În ceea ce privește examenul oral, cred că ar putea fi menținut actualul sistem al biletelor, care, dacă sînt judicios întocmite, oferă suficiente posibilități pentru o apreciere concludentă și exigentă a cunoștințelor.

Pentru stimularea studiului ritmic propun totodată generalizarea lucrărilor de control periodice care ar putea căpăta o pondere mai mare în stabilirea notei finale la examenul respectiv.

IOAN NIMIȚAN
lector universitar,
Institutul pedagogic de 3 ani Suceava

Locul pedagogiei în universitate

Importantă mi se pare aplicarea principiilor organizatorice generale acolo unde se realizează ele în fapt, adică la nivelul fiecărei facultăți în parte. În acest sens, devine esențială definirea cît mai limpede a tipului de absolvent pe care-și propune să-l pregătească respectiva facultate, precizarea cît mai exactă a locului pe care-l va ocupa acest absolvent în societate atunci cînd își va îndeplini obligațiile academice.

Reflectînd, de pildă, la felul în care s-au rezolvat aceste cerințe, în legătură cu învățămîntul pedagogiei nu-mi pot ascunde unele nedumeriri. Reforma învățămîntului a înființat facultatea de pedagogie și psihologie, acțiune valoroasă și utilă. Din păcate, specialiștii care au definit planul de învățămînt și programele școlare au uitat să precizeze utilitatea viitorului absolvent. Vor fi ei profesori de pedagogie? Catedrele în specialitate au fost și au rămas, ca număr, mult sub numărul absolvenților. Vor fi profesori de psihologie? Și aici, necesitățile sînt mici, datorită numărului scăzut de ore.

Încă de la primele promoții de absolvenți această problemă s-a impus, neizbutindu-se să se afle în ce scop au fost pregătiți respectivii studenți. Și, în ciuda faptului că, între timp, facultatea s-a desființat (la numai 4 ani de la înființare) transformîndu-se în două secții cu un număr foarte mic de studenți, problema a continuat să se pună, pedagogii absolvenți devenind un fel de specialiști fără specialitate, copii-problemă ai secțiilor de învățămînt. S-a găsit atunci o soluție: absolvenții în pedagogie să predea la ciclul II al școlii generale istoria și limba română. Dar tocmai aci apar cele mai mari nedumeriri. Este drept că, depunînd o muncă perseverentă, spre a-și însuși o specialitate pe care n-au urmat-o, mulți pedagogi au devenit excelenți profesori de istorie și limba română, dar, de fapt, această muncă suplimentară le-a servit pentru a ajunge la un nivel inferior celui la care le dădea dreptul facultatea absolvită, căci se știe că pentru a preda la clasele V—VII este suficient să fi absolvit institutul pedagogic de trei ani.

Această situație a fost consfințită și prin profilarea în ultimii ani a secției de pedagogie ca secție de pedagogie-română, acceptîndu-se astfel ca permanentă situația ca diplomații universitari în pedagogie să fie de fapt pregătiți pentru o muncă ce necesită după legile în vigoare un institut sub nivelul Universității. **Secția de pedagogie devine astfel singura secție de profil din întregul nostru învățămînt care pregătește deschis absolvenți spre a nu practica meseria pentru care-i pregătește** *ci alta, care constituie obiectul altor facultăți.*

În lumina celor de mai sus, s-ar părea că pedagogul specialist este un oaspe nepoftit în concertul muncii sociale. Dar această părere, la care poate contribui lipsa de claritate cu care a fost definit tipul de „produs" al facultății ce l-a format este profund greșită. Oare „procesul de producție" didactică, problematica pe care o ridică desfășurarea lui în colective de 1 000—1 500 elevi nu justifică, dacă nu un inginer șef atunci măcar un dispecer? Cabinetele metodice, activitatea pionierească, activitatea culturală de masă nu au nevoie de specialiști pedagogi? Serviciile de învățămînt ale ministerelor, care au școli de diferite tipuri n-ar putea constitui un teren de activitate pentru organizatorii de învățămînt, cu studii pedagogice de specialitate? Și chiar secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare n-ar putea folosi mai mult de pe urma pedagogilor, utilizîndu-i în scopul organizării și îndrumării învățămîntului decît cerîndu-le să predea „specialități" pe care nu le-au făcut? Instituțiile care au în conținutul activității lor educația de masă, radioul, televiziunea, revistele, ziarele nu necesită specialiști în domeniul educației? Firește că da. În realitate, oriunde se petrece un fapt de educație, pedagogul profesionist este necesar.

Firește, un asemenea specialist ar trebui să aibă o pregătire temeinică și multilaterală pedagogică, psihologică, filozofică, sociologică, de legislație școlară, de tehnică a educației adulților și culturii de masă, de istorie a învățămîntului și culturii, de defectologie. El ar trebui să fie la curent cu ultimele cuceriri ale tehnicii educative, să fie familiarizat cu tot ce privește relațiile omului de diferite vîrste cu instrucția și educația. Această pregătire el o poate primi numai dacă se definește limpede tipul de specialist educat în cadrul secției de pedagogie a Universității, degrevîndu-se totodată programele de materiile care nu au legături directe cu pregătirea „organizatorului de învățămînt public", și care dau un aspect hibrid secției de pedagogie. Firește, viitorul metodician își poate alege o materie sau un grup de materii de alt profil ca domeniu de aplicare a metodicii speciale, după cum poate dori să devină defectolog sau să se ocupe de problemele educației de masă, dar această alegere este bine să rămînă la latitudinea studentului. Și o rezervă la studiul supus discuției: practica pedagogică activă mi se pare strict necesară încă în anii studenției, simpla asistență nu este suficientă. Titlul de profesor nu se poate da unui absolvent, indiferent de specialitate, care nu a urcat măcar o dată la catedră.

SEN ALEXANDRU

MODERNIZAREA DOCUMENTĂRII

Există o constatare pe care nimeni nu o infirmă fiindcă așa ceva ar fi absurd: cursurile universitare trebuie reîmprospătate mereu, decalajul dintre ceea ce se predă studenților într-un anumit domeniu și stadiul de dezvoltare al domeniului respectiv să fie cît mai redus cu putință. O concordanță perfectă nu este posibilă dar un decalaj prea mare face inactuale o parte a cunoștințelor acumulate de studenți. Decalajul de care vorbeam a existat cam la dimensiunile unei jumătăți de secol cu aproximație (în unele cazuri și mai mult). În discuție intră în primul rînd cursurile de bază, parcurse de obicei în anii I și II, care conțin noțiuni vechi. Cînd studentul ajunge în anii mai mari, înțelegerea cursurilor speciale care li se predau atunci, executarea unor lucrări de laborator nu sînt susținute de cunoștințele necesare care, firesc, trebuie însușite în anii I și II. Cursurile de bază oferă cunoștințe mai generale însă nu deajuns de actuale, încît studentul ca să se descurce într-un laborator modern are de parcurs un drum prea lung și obositor pînă la prezent. De ce nu parcurge studentul acest drum atunci cînd este timpul? Pe de o parte din cauza comodității unor cadre didactice și a lipsei lor de receptivitate la nou, iar pe de altă parte, din cauza greutăților pe care le întîmpină în documentarea în domeniul științific respectiv. Lucrările de specialitate absolut necesare unei informări rapide ajung la cadrul didactic cu o întîrziere de circa 3 luni. În acest timp poți obține în cel mai fericit caz un exemplar din lucrare care evident nu ajunge la o catedră întreagă. Executarea fotocopiilor este operația care se desfășoară într-un ritm și mai lent decît însăși procurarea unicului exemplar atît de mult așteptat. Foarte valoroase pentru o documentare operativă sînt călătoriile în străinătate destinate specializării. Ar fi bine să existe o preocupare mai mare, ca la reuniunile științifice internaționale să poată participa alături de delegații oficiali și cadre didactice tinere care doresc să suporte cheltuielile de deplasare. La astfel de reuniuni poți afla, într-o singură săptămînă, care sînt progresele într-un domeniu sau altul ale activității științifice cît ai afla studiind în bibliotecă timp de doi sau trei ani.

ANA FARKAȘ
asistentă universitară,
catedra de fizică atomică și nucleară
Universitatea din Cluj

Secții de specializare în funcție de condițiile locale

Se observă în pregătirea fizicienilor o discordanță între specificul pregătirii universitare și specificul activității studenților după terminarea facultății. Se știe că la Cluj se obțin rezultate importante în domeniul fizicii atomice, că există numeroase premise pentru extinderea activității de cercetare în acest sector. Ceea ce înseamnă că va spori și numărul absolvenților facultății de fizică care vor fi selecționați să lucreze în cadrul I. F. A. Și totuși, facultatea de fizică din Cluj nu are o secție de fizică atomică. Aici funcționează însă numeroase alte secții ai căror absolvenți (cei mai mulți dintre ei) nu ajung să lucreze în domeniul pentru care s-au pregătit. În schimb, ajung să fie repartizați la Institutul de fizică. Cum este posibilă o asemenea stare de fapt? Simplu: în organizarea secțiilor de specializare nu s-a ținut seama de condițiile pe care le oferă Clujul, de posibilitățile de a repartiza absolvenții secțiilor de specialitate în conformitate cu pregătirea lor. S-a propus acum, în ce privește formarea cercetătorilor științifici, organizarea unor secții de specializare cu o durată de școlarizare care să depășească cu o jumătate de an pregătirea propriu-zisă a unui student. Iată o măsură realistă. Credem însă, că primul criteriu de care va trebui să se țină seama în stabilirea acestor secții este specificul locului. Adică, existența în orașul respectiv a unor întreprinderi și institute de cercetări care să posede laboratoare moderne în care studenții să aibă acces și existența posibilităților de repartizare a studenților, după absolvirea facultății, în locuri corespunzătoare pregătirii lor suplimentare. De pildă, studenții noștri, cei din cercurile științifice, participă deseori la experiențe alături de specialiștii de la Institutul de Fizică Atomică. Multe lucrări de diplomă sînt realizate aici. Numeroși absolvenți sînt selecționați ca cercetători în cadrul institutului. De ce atunci să nu funcționeze la facultatea noastră o secție de specializare în domeniul fizicii atomice?

ELENA FODOR
asistentă universitară,
Facultatea de fizică a Universității din Cluj

DELIMITAREA SARCINILOR INSTITUTELOR PEDAGOGICE

Înființarea institutelor pedagogice de trei ani a fost cerută de nevoia de cadre evidentă în învățămîntul de cultură generală. Institutul pedagogic din Suceava a devenit astfel, odată cu punerea temeliilor sale, o expresie a unei cerințe deosebite. Dar, timiditatea organizatorică, insuficienta colaborare dintre organele regionale și Ministerul Învățămîntului au făcut ca numărul de locuri aprobate institutului să nu fie în concordanță cu necesarul de cadre.

Institutul pedagogic din Suceava funcționează cu două facultăți: Facultatea de matematică și Facultatea de filologie. În plus, în cadrul Facultății de filologie a apărut (probabil conform metodei... geografiei lingvistice) o secție de istorie-geografie. Primele două promoții ale institutului au dat învățămîntului de cultură generală un număr de 240 cadre calificate, ceea ce înseamnă prea puțin pentru sarcinile sale obiective și prea mult, totuși, pentru posibilitățile sale.

Posibilitățile reduse ale institutului derivă din insuficienta asigurare a bazei materiale. Institutul a fost înființat în anul 1963. Se recunoaște însă că problema înființării se ridicase în anul 1960, iar în anul 1961 aici, la Suceava, emoțiile erau în toi. Ar fi trebuit, poate, ca în doi-trei ani de emoții să se nască și luciditatea necesară. Dar singurul gest organizatoric a fost acela de a acorda institutului clădirea școlii pedagogice. Acum, la 4 ani de la începuturile firave, situația pare „să se îndrepte" spre rezolvare: *este gata proiectul* viitorului local, care va fi dat în folosință în anul universitar... 1968 — 1969. Minusculul cămin studențesc, cu o capacitate inițială de 180 de locuri, și-a dublat numărul de locuri printr-o ingenioasă folosire a aceluiași spațiu. Un număr apreciabil de studenți, cu domiciliul în localitățile apropiate Sucevei, rezolvă problema cazării prin utilizarea tradiționalei navete.

Oricum, ne dăm seama că popularitatea institutului în regiune, propaganda pe care și-o face în rîndul candidaților, suferă de pe urma acestei stări de lucruri, explicînd numărul redus de candidați prezenți la examenele de admitere.

Este drept că problema aceasta are implicații bugetare, dar rezultatul putea fi satisfăcător dacă nu s-ar fi lucrat în limitele unei docilități administrative inadmisibile. Considerăm că institutelor pedagogice, institute care răspund *în timp limitat* unor necesități, trebuie să li se acorde atenția cuvenită. Numele și numărul lor, prin coincidență cu numele și numărul regiunilor, ne duc la recunoașterea caracterului lor local. *De aceea, problema asigurării bazei materiale ar trebui să treacă în întregime în sarcina comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, rămînînd în firească dependență față de Ministerul Învățămîntului, numai problemele profesionale.*

O problemă dificilă este la ora actuală și selecția în învățămîntul pedagogic superior. La Suceava, numărul studenților proveniți din alte regiuni este mare. Prin urmare cadrele calificate în Suceava iau drumul regiunilor natale, în timp ce absolvenții altor institute de învățămînt superior nu se grăbesc să se prezinte la catedrele vacante din această regiune.

Recunoscînd caracterul local al institutelor pedagogice, cunoscînd scopul lor, considerăm că ar fi necesară admiterea în institut numai a candidaților din regiunea respectivă. Oricum, să se aibă în vedere, în promovarea cadrelor, premiza legăturii sigure pe care o oferă această soluție.

În institutele pedagogice, practica pedagogică, presupusa formulă de adaptare a viitorului absolvent cu locul de muncă, *nu dă nici un randament.* Dimpotrivă, practica pedagogică provoacă o mare aglomerație în școli, calitatea practicii este scăzută din cauza numărului redus de cadre didactice cu pregătirea și experiența necesară, cu competența pe care o reclamă practica. Clasele încredințate o etapă îndelungată lecțiilor de probă nu realizează obiectivele procesului de învățămînt. Fiecare tînăr ajuns, pentru o oră, în fața clasei, este atent la „lecția lui". Verificarea cunoștințelor se face astfel sumar, predarea noilor cunoștințe devine deseori un simplu exercițiu de oratorie.

Formula pe care o propune recentul Studiu, prin perioada de muncă metodică eșalonată între absolvire și titularizare, este binevenită.

Prof. AL. DUMITRACHE

LABORATORUL UNIVERSITAR

Discuție cu cadre didactice din Institutul Politehnic-Timișoara

Este unanimă părerea că perfecționarea învățămîntului tehnic superior pretinde și creșterea ponderii acordate formelor de studiu aplicative în planurile și programele de învățămînt. „În principiu — susține prof. dr. ing. Aurel Nanu, prorector al Institutului politehnic din Timișoara — consider că trebuie să se ajungă la un echilibru între timpul acordat predării cursurilor actuale, consacrîndu-li-se jumătate din bugetul de timp și acela acordat formelor de studiu aplicative (seminare, lucrări de laborator, proiecte). În prezent numărul de cursuri este mare, fără ca aceasta să înlesnească pregătirea studentului".

Eficacitatea orelor de activitate în laborator este condiționată de dotarea acestora. Institutul are în momentul de față 80 de laboratoare, pentru toate disciplinele cărora le sînt necesare. Pentru echiparea lor cu utilaje s-au făcut an de an importante cheltuieli. Dar această acțiune trebuie dezvoltată cu consecvență, condusă cu multă chibzuință. „În perioada 1960—65 numărul studenților școlarizați în institut s-a triplat, în timp ce spațiul laboratoarelor a crescut în proporție de 1,5 — arăta prof. ing. Constantin Avram, rectorul institutului. Astfel s-a ajuns la solicitarea intensă a laboratoarelor care sînt ocupate întreaga săptămînă, pentru instruirea studenților la disciplinele generale — chimie, fizică, rezistența materialelor, tehnologia metalelor. Or, aceasta stînjenește munca de cercetare științifică a cadrelor didactice, elaborarea tezelor de doctorat, activitatea cercurilor științifice studențești. Desigur o asemenea situație de moment nu spune prea multe despre necesitățile de perspectivă în ce privește investițiile pentru extinderi și construcții. Însă, în funcție de menținerea în viitor a cifrelor de școlarizare la un nivel apropiat de cel actual, este oportună extinderea unor laboratoare, construirea altora".

„Asemenea extinderi se justifică însă și în ideea perfecționării metodicii orelor de laborator — preciza conf. ing. Ion Filimon. Nivelul, tematica acestora sînt în funcție de utilajul existent. Studenții au acces la cele mai moderne utilaje, acelea folosite și în activitatea de cercetare științifică. Iar, pentru că asemenea aparate sînt de cele mai multe ori unicate, iar efectivul subgrupelor studențești mare, nu toți pot experimenta direct, rămîn în situația de privitori în loc să utilizeze aparatele, să se familiarizeze cu metodologia experimentării. Ori, necesară, mărirea numărului de aparate, mașini, utilaje de un anume tip va cere implicit și noi spații".

În ce privește dotarea, o seamă de referiri s-au făcut la căile ei de realizare. Astfel, mulți au semnalat faptul că nu s-a reglementat încă procedura trimiterii în laboratoarele institutelor a prototipurilor realizate de întreprinderile din țara noastră.

Se propune, de asemenea, ca veniturile realizate de pe urma convențiilor de colaborare încheiate între institute și întreprinderi pentru asistență tehnică și lucrări de încercare să fie distribuite altfel decît pînă acum: să fie redusă proporția de 40 la sută care este folosită pentru plata personalului ce a efectuat lucrarea; restul de fonduri să intre în bugetul institutului pentru a fi folosite la dotarea laboratoarelor respective și nu în fondul central. „De multe ori anume greutăți în ce privește procurarea utilajelor necesare pentru activitatea de cercetare a unei catedre — susține prof. dr. docent George Ostrogovich — nu este atît o problemă de fonduri materiale cît de folosire a celor de care se dispune. Consider prea complicată și expusă erorilor (în ce privește exactitatea respectării comenzii făcută de institut) procedura actuală de comandare a aparatelor necesare a fi cumpărate din alte țări. Se întîmplă să primim aparatele abia după 16—20 de luni, cînd cercetările pentru care le-am solicitat nu mai sînt actuale. Iar uneori primim altceva decît am cerut".

În legătură cu metodica orelor de laborator, cadre didactice ale Facultății de chimie industrială afirmă valoarea deosebită pe care o poate avea realizarea acestora în funcție de preocupările de cercetare ale catedrelor, în întreprinderi, folosind laboratoarele acestora. „În specialitatea noastră studenții buni din anii superiori pot să-și execute temele de la unele din lucrările de laborator chiar alături de doctoranzi sau în colectivele de cercetători din întreprinderi, ca cercetări finalizate prin analiza unor aspecte ale organizării științifice a producției, interpretarea eficienței economice a unor procedee tehnologice — este de părere conf. ing. Ioan Toma, șeful catedrei de organizare și planificare. În acest fel realizăm și un alt deziderat al perfecționării învățămîntului superior: cultivarea specială a vîrfurilor studențești, instruirea mai atentă a celor cu aptitudini deosebite pentru cercetare".

ION TRONAC

Atacanții echipei Steaua într-o acțiune de gol...

PROMISIUNI

de Fănuș Neagu

În această vacanță, cînd fotbalul a trecut pe sub toate furcile caudine (vezi zecile de articole, care de care mai întărîtat și mai fără urmări), jucătorii de primă categorie, cu foarte rare excepții, pe care nu merită să le mai discutăm, au fost supuși unei intense munci de pregătire. Pornind de aici, înclin să cred că în noul sezon ceva se va schimba în bine. Și cîtă nevoie avem de-o schimbare, numai noi o știm.

Departe de București n-am putut asista la bătălia pentru Cupa de vară cîștigată de Dinamo. Regret, pentru că mi-era sete de goluri. Pe de o parte, însă, îmi pare bine că n-am fost martorul accidentului care l-a imobilizat pe atacantul Frățilă. Federația ne dă asigurări că a fost o întîmplare nefericită (și sînt convins că așa a fost) dar din formația Stelei mai știu eu pe cineva care se ocupă cu multă plăcere de fabricarea făinei de oase.

Am urmărit, la mare, meciurile susținute de Farul cu două echipe străine — Motor Zwickau și F.C. Sitardia — și m-a entuziasmat jocul lui Kallo și al cuplului Iancu—Sasu pe care-l văd în viitor conducînd atacul naționalei. Cu condiția ca Iancu să asculte de antrenor fără rezerve, iar Sasu... să rămînă lîngă noul lui coleg de linie. După meciul cu Sitardia, un fotograf amator (nici un fotoreporter profesionist n-a catadixit să se deplaseze în incinta stadionului de marmură) a imortalizat pe peliculă pe Beara (fostul mare portar al Iugoslaviei, actualmente antrenorul Sitardiei,) braț la braț cu Ghiță Caceoveanu care i-a înscris un gol de aur la Belgrad. Beara m-a întrebat de Voinescu, de Bone, de Apolzan. Voia să știe cum merge astăzi C.C.A. de odinioară. Supralicitînd, i-am răspuns că Steaua intră, într-o a doua epocă de glorie.

Și duminică seara, în timpul meciului cu T.S.K.A. Cerveno Zname Sofia, m-am gîndit că poate n-am fost departe de adevăr. Steaua renaște. Jocul ei, oricît de confuz în anumite momente, a fost superior celui prestat de fotbaliștii bulgari, de acum cunoscuți în toată Europa. Soo, înlocuitorul demn al lui Constantin (Profesorul, pe banca rezervelor, sau acasă, în fața micului ecran, se va fi bucurat văzînd execuțiile excelente ale acestui băiat ținut prea multă vreme pe tușă). Tică Popescu, Negrea, Sorin Avram și Sătmăreanu au fost oamenii cei mai buni din formația noastră. Păcat că Soo nu nimerește totdeauna poarta. Dar el, Negrea și Sorin Avram sînt totuși mai bine decît mulți alții unde e plasată aceasta. Soo a ratat de la 2 metri și tribunele au făcut să vuiască împrejurimile. Neatenția se plătește scump și Soo trebuie să înțeleagă că publicul nu iartă. Mă miră și nu prea că aceeași spectatori au scos doar un oftat cînd Voinea a trimis mingea pe lîngă poarta părăsită de Boncev. Dar cu Voinea sîntem învățați. Voinea a ratat atîtea ocazii în cariera lui încît nu mai poate impresiona pe nimeni cu lufturile.

Prietenii bulgari, foarte ambițioși, n-au putut să-i înfrîngă pe Haidu. Poate că Iakimov ar fi dat mai multă incisivitate atacului. Fără el, n-au fost periculoși la poartă. Și, pentru ei nu le-a mers jocul. Nikodimov și încă vreo doi au [illegible] în stînga și-n dreapta. E drept, Mihăilescu a dictat un penalti discutabil, dar de aici și pînă a te lua de piept cu el e cale lungă.

Mențiune specială pentru portarul Boncev, [illegible] excepțional.

Turneul internațional de baschet juniori

Duminică seara, la Hu-
edoara a luat sfîrșit tur-
eul internațional de bas-
het pentru juniori. Pe pri-
ul loc s-a clasat echipa
omâniei, care în ultimul
eci a învins cu scorul
e 42—35 echipa R. D.
ermane. Echipa Poloniei
ocupat locul doi, urmată
e cea a R. D. Germane.
electionata de seniori a
omâniei, care a jucat în
ara competiției, a dispus
tr-un meci amical cu
3—37 de echipa de ju-
ori a Poloniei.

AVEȚI PUȚINTICĂ RĂBDARE!

Ultima oară ați fost
adion acum...
Acum șapte ani, pe
ea cînd mai eram
r în termen la Bra-
Dar dumneavoastră?
Ultima oară... cînd a
Universitatea cu Di-
-Dresda.
Nu-i vorba de-a a-
la un meci de fotbal
interesează partici-
directă la o între-
sportivă, într-unul
sporturile care vă
vă pasionează.
Atunci să tot fie opt
ouă ani. Eram încă e-
a școala profesională
acticam atletismul.
am renunțat... citesc
mă duc la teatru, la
na.
vede treaba că
fost dat să întîlnim
i tineri fără pasiune
u sport. S-ar părea
nevoie să schimbăm
anchetei.
În afara meseriei
și îndrăgite ce alte
ni aveți?
Sportul și în special
mul.
În sfîrșit, un... spor-
Cînd ați fost ultima
pe stadion?
Destul de demult, a-
vreo trei sau patru

l o farsă. Dialoguri-
t absolut autentice
punsurile poartă sem-
a tinerilor de la Uzi-
„Electroputere" din
va. În cele cîteva
înd i-am cunoscut pe
ocutori, le-am aflat
nile, preocupările.
de copilăresc ar pă-
din numărul celor cu
am discutat și și-au
nat pasiunea pentru
pentru o disciplină
lta, am putea alcătui
hipe de fotbal, 4 de
al, 8 de volei etc.
alitate însă, în acest
colectiv activează
o echipă de fotbal,
le lupte și... cam a-
e unde decalajul a-
între dorință și rea-

neni, oricît de rău in-
nat ar fi, n-ar pu-
pune la îndoială
de pasiune a ti-
r, din această ma-
zină, pentru sport.
e alta, dar dincolo
ărturisirile exprimate
scuțiile noastre, pal-
ul asociației este bo-
n victorii de presti-
entru sportul din
l oraș al Olteniei.
mai buni luptători
ugbiști, cei mai pres-
boxeri, atleți sau
aliști, și-au făcut u-
a în secțiile pe ra-
de sport ale asocia-
Electroputere". Spe-
e de odinioară și-au
mat talentul în dis-
ele confruntări din
l Spartachiadei sau a
onatului asociației
ve.

Dar de ce sîntem nevoiți să raportăm totul la anii din urmă? Oare ce metamorfoză s-a petrecut cu sportivii uzinei? Așa peste noapte au dispărut sportivii, pasiunea și spiritul organizatoric al asociației, inițiativele, tradiția activității sportive? Nici vorbă de așa ceva. E drept, anul trecut în primăvară, cîteva buldozere au întors pe dos frumusețe de gazon, au trecut în domeniul amintirilor stadionul uzinei.

— Să vezi și să nu crezi — se mirau tinerii privind fostul stadion. Mai ieri era aici: pista de atletism, gazonul verde al terenului, sectoarele de sărituri și aruncări. Acum, o întindere de pămînt arată plină de gropi, dar nu pentru sărituri și aruncări, ci pentru... fundația viitoarelor fabrici ale uzinei. Necesitățile dezvoltării uzinei au impus o asemenea măsură. Explicația desființării bazei sportive nu mai pare neîntemeiată mai ales că...

Necazul tinerilor s-a împrăștiat ca prin farmec.

— În curînd — a promis chiar a doua zi conducerea uzinei — vom ridica un stadion complet nou, cu tribune... mai ceva decît cel vechi.

A trecut anul și promisiunile făcute nici vorbă să se împlinească. A venit timpul startului Spartachiadei de vară dar etapa I va începe probabil la... iarnă. Și asta nu pentru altceva de vreme ce nici la primăvara viitoare nu sînt semne să înceapă măcar construcția noului stadion.

În timp ce tinerii jinduiesc la întrecerile Spartachiadei, uzina, ministerul îi îmbărbătează cu noi promisiuni.

— Ehei, ce stadion o să fie, cum nu s-a mai văzut pe aici pe la noi. Și nu-s vorbe... Cine nu crede iacă îi spunem noi că ministerul a alocat aproape un milion de lei pentru baza sportivă a uzinei. O să fie o bijuterie nu alta.

Orice s-ar spune, povestea, căci lucrurile ca în poveste se petrec, are și tîlc și umor. Pînă se ridică construcția s-au cimentat dosarele cu tot felul de adrese de la asociație la clubul sportiv al orașului, de aici la UCFS, înapoi la uzină, și de acolo la minister.

— O să se facă, nu-i vorbă, dar puțintică răbdare...

Acum răbdare există căci craiovenii sînt pățiți cu stadioanele. De cîțiva ani se tot vorbește de finisarea stadionului din oraș. Va fi gata azi, mîine se tot spune de anul trecut. Dar termenele de finisare se tot întind mai rău ca apa Jiului.

Unde să facă tinerii uzinei sport? Au amenajat în incinta fabricii cîteva baze simple, dar tot așa peste noapte au dispărut, au devenit impracticabile. E drept, de astă dată n-au trecut peste ele buldozerele ci o simplă decizie a conducerii uzinei. Se vede treaba că uneori o simplă hîrtie poate tăia din rădăcini pasiunea tineretului pentru sport. Etapa I a Spartachiadei de vară s-a încheiat. Tinerii de la „Electroputere" au sfîrșit și ei cu speranțele de a mai face sport.

Nu-i oare cazul să se sfîrșească și cu promisiunile acelor părinți vitregi care au dărîmat casa sportului Uzinelor „Electroputere"? Noi sperăm la un răspuns afirmativ. Avem convingerea că în scurtă vreme vom primi o invitație pentru a asista la inaugurarea noului stadion al uzinei.

VASILE BANGA

Etapa I a Motocrosului balcanic a prilejuit [illegible] un spectacol atractiv

PE SCURT ● PE SCURT

● În finala turneului internațional de tenis de la Riccione, jucătoarea australiană Helen Gourlay a învins-o cu 6—3, 6—4 pe Riedl (Italia). Din cauza ploii, finala probei de simplu masculin nu s-a putut încheia, fiind amînată. Ion Țiriac conduce cu 8—6, 9—7, 6—6 (set întrerupt), în meciul cu compatriotul său Ilie Năstase.

● La Alameda, în California, atletul american Michael Kimball a stabilit un nou record al S.U.A. în proba de o oră. El a acoperit în acest timp distanța de 19,582 km. Vechiul record era de 18,918 km.

● A început Turul ciclist al Slovaciei. Prima etapă, desfășurată pe circuit în jurul orașului Bratislava, a fost cîștigată de Vaclav Doudera (Cehoslovacia), cronometrat pe 156 km în 3h33'40". La competiție participă alergători din Italia, Bulgaria, Olanda, R. D. Germană și Cehoslovacia.

● În ziua a doua a campionatelor de atletism ale R. F. a Germaniei, care au loc la Stuttgart, Schubert a fost cronometrat cu 51"2/10 în proba de 400 m garduri. Alte rezultate: suliță: Salomon 79,83 m; 200 m plat: Jellinghuas 21"2/10; greutate: Birlenbach 18,62 m; lungime (femei): Becker 6,35 m.

● În localitatea Kongsvinger (Norvegia de sud) s-a disputat întîlnirea de atletism dintre selecționatele masculine ale Norvegiei și Italiei. Atleții italieni au repurtat victoria cu scorul de 113—97 puncte.

● După prima zi a finalei „Cupei Galea" la tenis (tineret), echipa Franței conduce cu 2—0 în întîlnirea cu selecționata Angliei.

● Pe circuitul de la Nerburgring s-a disputat competiția internațională de automobilism „Marele Premiu al R. F. a Germaniei", care a contat pentru campionatul mondial. A terminat învingător Denis Hulme (Noua Zeelandă), care a acoperit cei 342 km în 2h05'55"7/10 cu o medie orară de de 163,300 km. Pe locurile următoare s-au clasat Jack Brabham (Australia) 2h06'34"2/10 și Chris Amon (Noua Zeelandă) 2h06'34"7/10.

În clasamentul general al campionatului mondial conduce Hulme cu 37 de puncte, urmat de Brabham 25 puncte, Clark și Amon cu cîte 19 puncte.

● În meci nocturn, desfășurat la Ankara, echipele Fenerbahce Istanbul și Dinamo București au terminat la egalitate: 2—2. Fotbaliștii turci au condus la pauză cu 2—1 prin punctele marcate de Ilmaz și Ogün. Dinamoviștii au înscris primul punct prin Lucescu și au egalat în minutul 80 datorită lui O. Popescu.

● La Silistra s-au încheiat întrecerile turneului balcanic feminin la baschet pentru junioare. Pe primul loc s-a clasat echipa Bulgariei care în finală a învins cu scorul de 48—44 (24—21), echipa Iugoslaviei. Echipa României a ocupat locul trei.

FOTBALUL — pe masa de disecție

IȘI SPUN PĂREREA TREI GENERAȚII DE JUCĂTORI

1. Mircea David:

Ce ar trebui să fie clubul

Celebrul portar al lui Venus și al reprezentativei României de odinioară, inginerul Mircea David de astăzi, ne-a făcut recent o vizită la redacție, pentru a-și exprima opiniile în cadrul dezbaterii noastre.

Una dintre cauzele pentru care fotbalul nostru nu a ajuns încă la nivelul cerințelor și condițiilor create — spunea interlocutorul nostru — cred că ține de structura lui organizatorică. Mă refer la cluburi. Acestea ar trebui reorganizate și conducerea lor să fie încredințată unor oameni competenți, cinstiți și pasionați. Cei ce conduc fotbalul trebuie să-l și iubească, să aibă o poziție și o conduită socială apreciată, rod al rezultatelor obținute și în activitatea fotbalistică, dar și în producție. La baza întregii activități să stea un regulament cu prevederi concrete, cu drepturi, îndatoriri și răspunderi precise. După aceea, trebuie instaurate raporturi bune între federație și cluburi, iar cluburile să stabilească între ele relații pe principiile cele mai sănătoase.

— Una din pîrghiile acestor bune relații o asigură și regulamentul de transferări...

— Da, este adevărat. Regulamentul actual poate suferi încă unele modificări și precizări încît să nu creeze avantaje pentru nici unul din cluburile existente, nici pentru cei care fac armată, nici pentru studenți și nici pentru alții. E necesar, de aceea, ca jucătorii să fie în cadrul cluburilor legați printr-un angajament concret de muncă, pe un an sau doi, care să fie înserat în cartea de muncă întocmai ca la un salariat. Așa cum în producție sînt angajamente scrise între salariați și întreprinderile respective, pe o perioadă de 3—5 ani, în care timp nu pot părăsi întreprinderea, de ce n-ar putea exista același lucru și pentru jucătorii de fotbal? Aceștia ar avea stipulate în angajamentele de muncă obligațiile și drepturile, conform regulamentului de ordine interioară pe care trebuie să-l respecte pe perioada cît este angajat și cînd, evident, nu poate fi transferat în altă parte. La expirarea contractului, sigur că jucătorul poate, datorită unor situații familiare, ridicării valorii sau schimbării domiciliului, precum și altor cauze, să după tratative de transferare cu un alt club. Bineînțeles, avînd dezlegarea de la clubul de unde pleacă, întocmai ca și salariatul căruia i se dă acordul de transfer.

— Care sînt părerile dv. în legătură cu antrenorii?

— Cluburile să-și angajeze antrenori dintre cei existenți în țară, iar în cazurile că economicește le este la îndemînă, să apeleze la antrenori străini, de certă valoare, din țările cu fotbal mult mai avansat. Aceasta din două puncte de vedere: a) pentru că ei aduc noutăți în materie de tehnică, tactică și organizare; b) ar crea un climat de lucru mai bun, ar înlătura imixtiunile în formație, achiziții de jucători și procedee organizatorice, fie ele venite chiar de la conducerea cluburilor. Antrenorii de fotbal cu reale calități și cu prestanță în această activitate, animați de dorință și avînd îndemînarea de a conduce echipe de fotbal, de a crea jucători și de a ridica cadre noi, pot fi ajutați de profesorii de educație fizică pentru punerea la punct a condiției fizice a jucătorilor spre a le mări forța în executarea procedeelor tehnice. Sistemul de criterii pentru promovarea antrenorilor se impune a fi îmbunătățit. La bază, calitățile reale, capacitatea și priceperea, cunoștințele la nivelul cerințelor actuale. Este adevărat că nu toți care au fost mari jucători de fotbal pot deveni și mari antrenori. Dar n-am văzut violonist mare care să cînte după ureche, după cum nu există un dirijor de orchestră fără să cunoască solfegiul. Deci...

— Un proverb spune că bătaia e ruptă din rai. Parafrazîndu-l, sancțiunea fotbalistului ar însemna...

— Ar însemna să întronăm odată spiritul disciplinei, să întărim responsabilitatea jucătorului pentru munca ce o depune, pentru randamentul și întreaga lui conduită, o exigență deosebită pentru propria pregătire, înlăturînd orice menajamente, oricare ar fi valoarea jucătorului. Dacă jucătorul scoțian Law, care este deținătorul trofeului Oscar, ca cel mai bun jucător al anului a putut fi sancționat cu suspendare pentru trei luni de zile pentru indisciplină, dacă Pele a fost sancționat drastic, atunci de ce un jucător oarecare de la noi pentru o palmă ce o dă în fața publicului adversarului său nu poate fi suspendat nici măcar pentru două etape?! Să nu mai vorbim de sancțiunile pe care ar trebui să le atragă abaterile de la legile moralei socialiste!

2. Titus Ozon:

Talentul se cultivă prin muncă

Unul dintre fotbaliștii noștri cei mai tehnici și mai plini de fantezie pe care i-am avut, Titus Ozon, s-a referit, în discuția avută, la ceea ce-l concentrează în momentul de față atenția, și-i solicită eforturi, calitățile de pedagog: copiii și juniorii.

Reporterul: Să începem, deci, cu speranțele fotbalului.

Ozon: Oricărui copil îi place fotbalul. Este un lucru știut. Încet, încet, însă, practicîndu-l, fotbalul devine o pasiune. Fotbalul începe cu joaca, apoi vin primele selecționări, însușirea primelor deprinderi tehnice. Ceea ce-l trădează ca „talent" este lucrul pe care-l face el singur, nu cu antrenorul.

Reporterul: Astăzi unul din aspectele distinctive ale talentului deosebit, sesizăm, este acela că, începînd de la o anumită vîrstă, foarte fragedă, acești copii, pe care-i admirăm, simt în ei chemarea și încep să se antreneze mai mult decît alți copii, care o fac numai din joacă. Sînt cazuri cînd unii ies din... competiție înainte de consacrare?

Ozon: Există momente critice cînd dispar jucători buni la vîrsta junioratului, 17—18 ani. Și alții care se pierd cînd trebuie să promoveze în categoria A, între 19—21 de ani. În primul caz, sînt atrași de alte preocupări în afară de fotbal: filmul, muzica, ștrandul etc. Pentru ca să obții o bună performanță trebuie ca, în afară de antrenamentul pe care îl faci cu antrenorul, să exersezi singur, să mucești mult pentru că numai așa vei dobîndi calități indispensabile unui bun jucător. În al doilea caz, ratarea fotbalistului se poate datora unor întîmplări sau lucruri independente de voința lui, bunăoară inactivității: noi nu avem o etapă intermediară între juniorat și categoria A. La 18—19 ani începe să miroasă, să simtă gustul pecuniar. Devenind matur, nemaivrînd să conteze pe subvenția părintească, vrea, oarecum, să trăiască pe picioarele lui. Micile oferte i se par foarte bune și dacă nu are rezistența morală, nu mai așteaptă să-și facă ucenicia un an, doi, nu privește în perspectivă, ducîndu-se într-o echipă mediocră, în loc să aibă răbdare și să se instruiască zi de zi, să facă pași înainte și nu înapoi.

Reporterul: Mai există un aspect: uneori, tinerii talentați sînt primiți de „seniori" cu rezervă.

Ozon: Da, pentru că-și văd locurile și gloria periclitate. Cîte echipe nu cad spre fund din această cauză. „Bătrînii" fac greutăți acestora prin diferite mecanisme: nu „îi joacă", cum se spune, nu le dau sprijinul moral de care au nevoie, îi neglijează în anumite situații și sînt fel de fel de temperamente: unii care, văzînd acest lucru, se lasă înfrînți și cad; alții, care dacă văd că nu prea merge nu mai fac antrenament, deci nu mai intră în vederile antrenorilor, și spun că oricît s-ar pregăti, nu mai pot să ajungă niciodată unde credeau și unde năzuiau ei. Și așa, iată un al treilea mecanism prin care se pot veșteji niște talente adevărate.

Reporterul: Aici revin sarcini mari de răspundere, antrenorilor.

Ozon: Fără îndoială, antrenorii trebuie să fie buni pedagogi și buni psihologi. Antrenorul meu, cînd greșeam, îmi spunea: nu-i nimic, puștiule!; adică îmi dădea acea încredere de care orice tînăr are nevoie și fără de care nu poate progresa. Uneori, se aruncă vina pe acești tineri cînd o echipă pierde un meci.

Reporterul: Ce te-a stimulat să ajungi jucător mare? Care erau resorturile psihologice care te-au îndreptat pe acest drum?

Ozon: Eu am jucat fotbal dintr-o pasiune diabolică nu pentru vreun interes material. Jucam în cartierul meu și devenisem un om stimat. Chemarea galeriei a fost un... resort indiscutabil pentru mine.

Reporterul: Ai simțit, pe parcursul drumului, că pentru a ajunge jucător mare trebuie să te chinuiești?

Ozon: Mi-am dat seama, și cred că și antrenorul meu, Cîrjan, a contribuit mult la dezvoltarea mea. Intrase așa de mult în mine acest microb încît am ascultat tot ce mi-a spus și îmi spunea multe lucruri interesante, din care eu nu am avut decît de învățat: îmi spunea că trebuie să fac sacrificii ca să ajung jucător mare. Ulterior, am simțit că viața de sportiv e o viață de privațiuni. Tot antrenorul mi-a deschis ochii asupra prietenilor, și-mi spunea să nu mă împrietenesc cu toți din cartier pentru că tentațiile, laudele, te depărtează de sportul adevărat. Din foarte mulți cîți am plecat de la echipele de copii, am rămas puțini, pentru că majoritatea s-au pierdut... în noianul prieteniei suporterilor.

Reporterul: Care sînt calitățile pe care trebuie să le aibă un mare fotbalist?

Ozon: În ce mă privește, nu știu cînd se consideră că am fost consacrat; știu însă că un jucător are de învățat totdeauna, niciodată nu știe suficient. Am continuat să mă pregătesc tot așa de mult. Există o perioadă de început care cere foarte mari sacrificii și pentru acest lucru ai nevoie de multă forță, de ambiție și tărie de caracter și de un puternic suport moral. Eu mă antrenam uneori, sau de cele mai multe ori singur, după ce plecau toți jucătorii, pentru plăcerea mea, pentru satisfacția mea. Pentru că, făcînd numai antrenament cu echipa te șablonezi. Iar eu voiam să mă perfecționez în lovituri libere de la 18—20 de metri și am avut și un antrenor bun, care mi-a arătat anumite chițibușuri de care nu aveam habar.

Reporterul: Ce părere aveți de modul cum se antrenează fotbaliștii noștri din prima categorie:

Ozon: În actualele condiții? E o poveste: îi iei la rost la antrenamente și se plîng că-s obosiți de la servici; nu fac nimic la servici și le arăți acest adevăr, se scuză cu antrenamentele, cu fotbalul. Pe teren sînt salariați, la birou sînt fotbaliști. Eu aș propune să se termine cu acest fel de „producție". La noi există multe anomalii și jucătorii își dau [illegible] și profită. Dar dacă antrenorii sînt serioși, și trebuie să fie, pentru că sînt obligați să asigure o disciplină de fier, și jucătorii vor fi la fel. Noi, cînd eram copii, mergeam la Unirea Tricolor la magazie și luam de acolo o minge de la magazioner. Dar acesta, înainte ne punea să curățăm ghetele jucătorilor din categoria I. Pune acum pe copii să facă așa ceva?

3. Viorel Mateianu:

Răspunderea morală a jucătorului

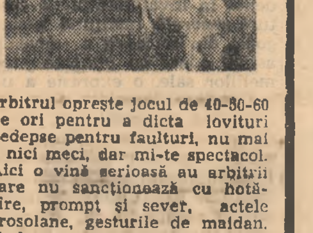

Deși tînăr încă, are 29 de ani, Viorel Mateianu se poate lăuda cu o apreciabilă longevitate fotbalistică: 17 ani. Sigur, această experiență îi conferă dreptul să împărtășească din învățămintele, pasiunile, preceptele sale despre viața sportivă clădite pe un fundal de muncă, de atitudine etică și cetățenească.

I: Fiindcă ești în plină activitate și într-un efervescent contact cu... tribunele, cu publicul, ce ne poți spune despre obligațiile jucătorilor față de spectatori?

R: Prima și cea mai însemnată este să joace bine. Pentru că în tribune se află spectatori, jucătorii trebuie să facă din fotbal... spectacol. Și cît de puțin se întîmplă acest lucru, în ultima vreme, la noi... Aceasta pentru că sîntem subjugați rezultatelor. E rușinos cît de puțin îi respectăm pe aceia care vin să ne vadă. Mulți nu mai năzuiesc la calitatea jocului, nu-i mai preocupă frumusețea întrecerii, meciurile noastre nu au acele momente de farmec care să rămînă în mintea spectatorilor, să le îmbogățească amintirile.

I: Îți explici aceasta prin ignoranța jucătorilor sau prin slaba lor pregătire?

R: Poate și ignoranță. Și-i grav. Dar și prin sărăcia mijloacelor tehnice, a sărăciei de cunoștințe fotbalistice care duc la spectacole mediocre. Aceasta este reversul unei slabe autoexigențe față de propria pregătire — secretul numărul unu în fotbal. Majoritatea jucătorilor știu că și dacă joacă bine și dacă joacă prost, salariile merg. De aceea, și la antrenamente nu se omoară cu firea. Cînd antrenorul se uită într-o parte, ei se așează pe iarbă și stau. Efortul, exercițiile pentru dezvoltarea forței și rezistenței fizice, sînt socotite ca niște canoane. Cu o oră, sau chiar cu 2 ore pe zi de antrenament — atîta facem noi — nu ajungi nici la treptele de jos ale măiestriei. Cînd eram copil, pînă a mă lua în tabăra de juniori, jucam 5—6 ore pe zi. Am avut ocazia să văd fotbaliștii de la Real Madrid, Sedan, Dukla Praga antrenîndu-se. Nu antrenorul se obosea să le arate ce să facă și ei să repete. Ei înșiși se antrenau în mod individual; fiecare lucra timp de 3—4 ore la ceea ce avea nevoie mai mult, pentru a-și corecta deficiențele. El singur, jucătorul știe ce-i lipsește. Nu toți jucătorii trebuie să lucreze la fel. Nici nu îndeplinesc toți aceleași sarcini de echipă. Atunci? Nu-i pierdere de vreme să te încolonezi în rînd, ca soldații și să execuți ordinele antrenorului? Nu văd nici la jucători, dar nici la toți antrenorii o înaltă responsabilitate față de propria pregătire. Și... elevul e ca și profesorul. Eu am încercat să vin cu unii colegi de echipă să ne antrenăm singuri. Am fost luați în derîdere. „Ce faceți mă? Sînteți mai șmecheri? Mergeți la campionatul mondial?". Antrenorii se supărau și ei: ce nu sîntem noi în stare să vă antrenăm cît trebuie? Ei neglijau sau nu știau că un procedeu, o finețe tehnică o prinzi nu într-o oră, ci în 3-4, exersînd-o de sute, de mii de ori pînă cînd acestea devin un reflex. Mă întreb: chiar să nu știe mulți că măiestria depinde de autodisciplinare, de acea muncă stăruitoare și tenace, de efortul zilnic de autodepășire și perfecționare?

I: Ești cunoscut, și în consecință apreciat, ca un jucător disciplinat: ce ne poți spune despre întrecerea sportivă, despre lupta pentru victorie, despre respectul pentru adversar?

R: În ce mă privește eu n-am primit în întreaga mea carieră nici un avertisment, și n-am primit niciodată vreo sancțiune, n-am fost niciodată eliminat de pe teren. Am considerat întotdeauna disciplina și sportivitatea pe teren și în viața de toate zilele, ca un lucru esențial. Spiritul sportului însuși cere sportivitate, care nu înseamnă altceva decît acea întrecere cinstită, loială, sinceră, deschisă unei lupte de măsurare a forțelor, luptă în care învinge, cucerește victoria cel mai bine pregătit, mai dibaci, mai iscusit. Adversarul nu îți este un dușman, cum cred din păcate unii jucători și spectatori, ci un partener de joc, de întrecere. Atitudinea demnă pe teren și în viață sînt în primul rînd obligații elementare ale sportivului: pe același plan se înscrie respectul față de adversar și publicul spectator, față de coechipieri. Și dacă astăzi nivelul fotbalului nostru e așa de scăzut se datorește, cred, într-o mare măsură și gravelor abateri disciplinare. Eu am fost victima unor „adversari" de joc: Ilie Stelian, Dumitru Nicolae și alții. Dar refuz să cred că au făcut-o intenționat. Cînd un fotbalist recurge în lupta sportivă la asemenea mijloace, pătează acest titlu, îl profanează. Asta pe de o parte. Pe de altă parte, un meci — și la noi se desfășoară destule — în care arbitrul oprește jocul de 40-50-60 de ori pentru a dicta lovituri pedepse pentru faulturi, nu mai e nici meci, dar mi-te spectacol. Aici o vină serioasă au arbitrii care nu sancționează cu hotărîre, prompt și sever, actele grosolane, gesturile de maidan. Unde s-a mai pomenit ca la noi: jucătorii trag la răspundere arbitrii pentru deciziile dictate, în văzul lumii, îi insultă. Apoi sancțiunile sînt prea dulci, mulți s-au învățat cu ele. Nu mai spunem că unii jucători, deși sînt sancționați pe 2-3 etape, joacă în continuare?! E o adevărată ciudățenie.

I: Găsești o explicație a acestor fenomene?

R: Firește: ele rezidă în ceea ce numim viață sportivă. Eșecurile echipei mele, Progresul, în retur se explică prin rămînerea în urmă la capitolul... moral-educativ. Fiecare face ce vrea; anarhismul și debandada sînt în floare. Pe colegii mei, — pe unii — îmi pare rău că trebuie să spun, îi pasionează mai mult decît fotbalul, viața nesportivă, jocurile de noroc, discuțiile neprincipiale, bîrfa, certurile, distracțiile prin restaurante, adesea sfîrșind cu scandal. Iată de ce eu cred că redresarea fotbalului nostru trebuie începută cu extirparea din mentalitatea jucătorilor a unor asemenea maladii, înaintea dezvoltării cunoștințelor tehnice, tactice. Educația, e cel mai greu capitol al materiei — fotbal.

Interviuri realizate de VASILE CĂBULEA

LA PORȚILE MĂRII

(Urmare din pag. 1)

condus de căpitanul-locotenent Gheorghe Scarlat, un tînăr cuceritor al adîncurilor, de numele căruia se leagă isprăvi deosebite. El, împreună cu alți tineri, a scos de la digul genovez din Mangalia ancore, relicve ale unor vechi corăbii și vase, care au îmbogățit cu piese rare muzeul marinei din localitate.

Un concurs de bărci militare pune în valoare calitățile fizice excepționale ale tinerilor marinari ca și voința de a învinge, dîrzenia și energia, inepuizabile calități dobîndite în instruirea ostășească, în exercițiile și aplicațiile tactice făcute departe, în largul mării. Se lansează baloane și zmee care înalță în văzduhul albastru tricolorul românesc. Fondul pe care se desfășoară manifestațiile îl formează ambarcațiunile cu vele care lunecă încontinuu, înscriind un cerc mișcător, vibrant.

Dar iată că în bazinul portului își face apariția o navă la bordul căreia se află Ansamblul ostășesc artistic „Albatrosul", care lunecînd pe ape prezintă asistenței un program artistic de cîntece și dansuri marinărești. După aceea, demonstrațiile și jocurile sportive marinărești au fost închise de către Neptun. Sirenele sună din nou, petardele explodează deasupra apei, bărcile urmează într-un mare alai. retragerea zeului Neptun spre împărăția apelor sale, în mijlocul talazurilor pe care le stăpînește, în palatele lui de cristal din adîncuri. I se face o urare : să fie mai zgîrcit cu furtunile.

★

Marele pavoaz — semn tradițional al zilelor sărbătorești — a fost arborat, duminică, pretutindeni în porturile noastre maritime și fluviale. La Constanța, Galați, Tulcea, Turnu Severin, Brăila și în alte porturi au avut loc festivități închinate „Zilei Marinei".

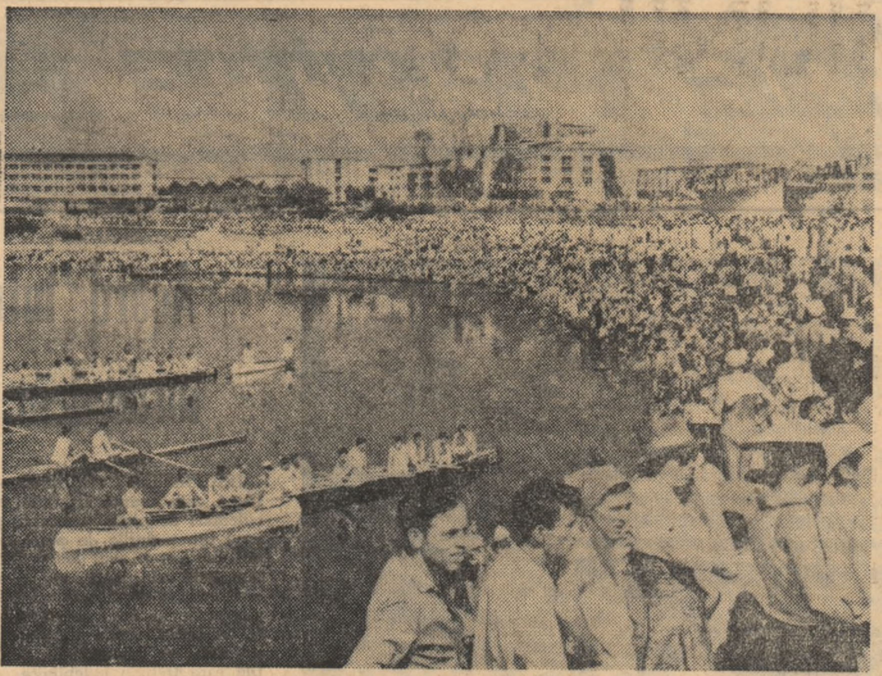

Duminică, la Mangalia, în timpul manifestărilor prilejuite de sărbătorirea „Zilei marinei"

ACTUALITATEA

Un ansamblu folcloric studențesc alcătuit din tineri din centrele universitare București, Cluj și Iași a plecat luni dimineața în Turcia. Între 9 și 18 august, studenții români vor oferi mai multe reprezentații în cadrul Festivalului păcii universale, organizat la Istambul de Federația națională a studenților din Turcia.

Un alt ansamblu folcloric studențesc a plecat în Franța, pentru a întreprinde un turneu în mai multe localități de pe Coasta de Azur.

Luni dimineața, a plecat în Finlanda o delegație alcătuită din Silvestru Patița, vicepreședinte al Consiliului Național al Organizației Pionierilor, și Dan Dutescu, profesor la Universitatea din București, care între 9—15 august, va participa la Simpozionul internațional de la Tampere, intitulat „Drepturile copiilor în lumea în transformare".

Un mare tezaur monetar, conținînd 750 monede din argint masiv, a fost descoperit cu ocazia unor lucrări agricole, în comuna Silindia, regiunea Crișana. După primele observații, specialiștii au ajuns la concluzia că acestea sînt monede dacice provenind dinaintea erei noastre. Se apreciază că acesta este unul dintre cele mai mari tezaure dacice cunoscute pînă în prezent.

(Agerpres)

File de istorie la mormîntul lui Mihai Viteazul

„Io, Mihail Voievod, din mila lui Dumnezeu domn al Țării Românești, al Ardealului și a toată țara Moldovei". Așa se intitula primul domn român care a unit țările surori sub un singur sceptru. Viteazul trecînd Carpații, la puțină vreme după răsunătoarea victorie de la Călugăreni a supus trufia nobiliară a Ardealului și a primit aclamațiile mulțimii și ale Europei. Domnul pornise de pe Olt și ajunsese, trecînd prin Transilvania, în Moldova. Eroica și tragica istorie a acelor vremi a fost rememorată duminică. În apropierea Turzii, unde 15 000 de oameni s-au adunat la locul unde pămîntul leagănă rămășițele marelui voievod.

...Sosise Mihai dinspre Cluj în urma victoriei de la Gorăslău. Se despărțise de Basta și pe Cîmpia Turzii își așezase tabăra pentru puțin timp. În Făgăraș îl aștepta doamna Stanca împreună cu copiii. Mulțimea aștepta. Doi soli sunau din corn și sunetul acela înfiora și aducea istoria aproape ; 366 de ani n-au putut șterge din suflet nici sentimentul virtuții nici vitejia devenită legendară și oamenii trăiau aievea istoria, precum aievea a apărut Mihai Voievod.

Mulțimea aclama, iar undeva, aproape, se auzea zvon de cîntec grav. Cîteva clipe, timpul s-a întors în urmă, mulțimea devenise oaste și intrase în posesia tuturor virtuților unui popor călit într-o neîntreruptă luptă. Pe un platou se ridică corturi, se aprind focuri. Apoi, focurile se sting, de pe dealuri coboară dimineața și, o dată cu ea, mișelia. 300 de lefegii de-ai lui Basta înconjoară cortul domnului.

„Și căzu trupul lui cel frumos ca un copaciu — spune cronica — pentru că nu știuse, nici se prilejise sabia lui cea [illegible] vitează". [illegible] murmura cîntec despre erou : „Presărați pe-a lor morminte ! Ale laurilor flori"...

Artiști amatori și ai Teatrului de stat din Turda și din comunele apropiate au răspuns, duminică, invitației comitetelor pentru cultură și artă și ale U.T.C. — raionale și orășenești. Inițiativa unor astfel de comemorări, pe cît este de tinerească, pe atît e de folositoare istoriei prin fidelă reconstituire. Reușita îi îndeamnă pe organizatorii amintiți ca, de acum înainte, în fiecare an, la începutul lunii august, să comemoreze, într-un cadru larg, de sărbătoare populară, evenimentele petrecute pe acele meleaguri.

★

O reușită serbare cîmpenească a avut loc, tot duminică, la Buciumi, în raionul Zalău. Într-un frumos cadru natural, oferit de ultimele ramificații ale Apusenilor, la chemarea comitetului raional al U.T.C., formații de dans, corale și brigăzi artistice, soliști din mai multe comune din Zalău, au prezentat celor 1 300 de tineri iubitori ai drumețiilor un program artistic.

IOAN RUS
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Cluj

Olimpiada meseriilor

ORADEA (de la corespondentul nostru).

La Oradea, s-a încheiat faza orășenească a olimpiadei pe meserii — strungari — acțiune organizată de comitetul orășenesc U.T.C. în colaborare cu comitetul organizațiilor U.T.C. din întreprinderile metalurgice Înfrățirea, I.E.M.B., Uzina de reparații Metal Lemn și Metalica. Fazele premergătoare pe uzină au antrenat competitiv participarea și selectarea celor mai buni specialiști ce s-au întîlnit apoi la faza pe oraș. Probele practice și teoretice cuprind probleme esențiale ale meseriei respective. Punctajul acordat a avut în vedere calitatea, timpul de execuție și respectarea tuturor indicilor desenului. Prin tragere la sorți fiecare concurent a răspuns apoi la un număr de întrebări.

COMUNICAT

cu privire la vizita în Republica Socialistă România a vicecancelarului, ministrul federal al afacerilor externe al Republicii Federale a Germaniei, Willy Brandt

La invitația guvernului Republicii Socialiste România, ministrul federal al afacerilor externe al Republicii Federale a Germaniei, vicecancelarul Willy Bandt, a făcut o vizită oficială în România, între 3 și 7 august 1967, ca răspuns la vizita ministrului afacerilor externe, Corneliu Mănescu, în Republica Federală a Germaniei din 30 ianuarie — 3 februarie 1967.

Ministrul federal al afacerilor externe și membrii delegației au vizitat orașele București, Constanța și litoralul Mării Negre, luînd nemijlocit cunoștință de realizările economice, sociale și culturale obținute de Republica Socialistă România.

Vicecancelarul Willy Brandt a fost primit și reținut la dejun de secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Nicolae Ceaușescu, cu care a avut un schimb de vederi cuprinzător cu privire la dezvoltarea relațiilor bilaterale și la probleme internaționale actuale.

Domnia Sa a fost primit, de asemenea, de președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, de președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer — care i-a oferit un dejun — și a avut convorbiri cu ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu.

Cei doi miniștri ai afacerilor externe au constatat cu satisfacție că relațiile dintre Republica Socialistă România și Republica Federală a Germaniei se dezvoltă în avantajul celor două țări, servind interesele păcii și securității internaționale.

Ei au apreciat îndeosebi progresele importante realizate în colaborarea economică, tehnico-științifică, culturală, în domeniul turismului, precum și intensificarea schimburilor de vizite și a contactelor dintre reprezentanți ai celor două țări, care au contribuit la o mai bună cunoaștere a posibilităților de extindere a cooperării reciproc avantajoase.

Părțile au subliniat că potențialul economic al celor două țări oferă largi posibilități pentru sporirea schimburilor lor economice și au căzut de acord că așezarea acestor schimburi pe o bază sănătoasă reciproc avantajoasă este de natură să asigure creșterea lor continuă în viitor, corespunzător intereselor ambelor țări. Miniștrii de externe și-au exprimat convingerea că aceasta va contribui la dezvoltarea relațiilor dintre cele două țări în toate domeniile.

În interesul extinderii acestei colaborări și al întăririi cooperării, cu prilejul vizitei, cei doi miniștri au semnat un acord de cooperare tehnico-economică.

Miniștrii au fost de părere că există bune perspective pentru dezvoltarea și în viitor a relațiilor culturale dintre cele două țări și au convenit ca în curînd să se înceapă convorbiri în vederea încheierii unui acord de colaborare culturală.

Cei doi miniștri au avut un schimb de vederi sincer și util referitor la probleme internaționale actuale și au fost de părere că în prezent sînt necesare eforturi stăruitoare din partea guvernelor tuturor statelor, mari și mici, în vederea asigurării păcii și securității în lume.

Ei au apreciat că unul din factorii cei mai importanți, susceptibili să influențeze favorabil situația internațională și să contribuie pozitiv la cauza păcii, este înfăptuirea securității europene. Cei doi miniștri au fost de părere că în această problemă trebuie să se dea dovadă de realism și că este de datoria tuturor statelor europene, indiferent de mărimea lor, să-și aducă contribuția la asigurarea păcii și securității în Europa. Mijlocul esențial pentru înfăptuirea acestui scop îl constituie dezvoltarea relațiilor bilaterale între țările europene, în spiritul încrederii, pe baza egalității în drepturi și avantajului reciproc.

Cele două părți și-au reafirmat convingerea că stabilirea relațiilor diplomatice dintre Republica Socialistă România și Republica Federală a Germaniei, precum și dezvoltarea colaborării dintre ele sînt în interesul ambelor țări, servesc cauzei securității și păcii în Europa și în lume.

Miniștrii de externe și-au exprimat profunda îngrijorare în legătură cu pericolele generate de focarele de încordare existente și au manifestat preocuparea guvernelor lor pentru găsirea căilor menite să contribuie la înlăturarea acestor focare și prin aceasta la întărirea păcii internaționale. Ei au expus punctele de vedere ale guvernelor lor referitoare la războiul din Vietnam și conflictul din Orientul Apropiat și consideră că rezolvarea acestor conflicte ar facilita găsirea unor soluții și pentru alte probleme internaționale în suspensie, ar avea o influență binefăcătoare asupra situației internaționale în ansamblul ei.

Cele două părți consideră că dezvoltarea unor relații sănătoase între state, care să asigure baza pentru o pace durabilă și o colaborare internațională rodnică, este posibilă numai prin respectarea principiilor suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi și avantajului reciproc, prin recunoașterea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, fără nici un amestec din afară.

În numele cancelarului federal Kurt Georg Kiesinger, ministrul federal al afacerilor externe l-a invitat pe președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, să facă o vizită în Republica Federală a Germaniei. Președintele Consiliului de Miniștri a acceptat invitația cu plăcere. Data vizitei urmează a fi stabilită pe cale diplomatică.

Vizita vicecancelarului și ministrului federal al afacerilor externe, Willy Brandt, în Republica Socialistă România, convorbirile ce au avut loc cu acest prilej, desfășurate într-o atmosferă sinceră și prietenească, au subliniat utilitatea contactelor și schimburilor de vederi între oamenii de stat din cele două țări și au constituit o contribuție valoroasă la dezvoltarea relațiilor de colaborare între ele, servind intereselor comune, înțelegerii și păcii în Europa și în lume.

ÎN CE RITM SE DESFĂȘOARĂ PREGĂTIREA ȘCOLILOR PENTRU NOUL AN ?

(Urmare din pag. 1)

turi, într-un concurs, cu vecina ei dată în folosință acum doi sau trei ani, sau de la Istria, ori Nuntași, să zicem, școală cu trei săli de clasă, aflate de doi ani în construcție și riscînd să rămînă din cauza unui scăzut simț de răspundere încă un an în același stadiu. Dacă o vizită la Ceamurlia de Sus îți lasă în cerul gurii, judecînd lucrurile prin prisma criteriilor concursului, gustul amar al efortului inutil, priveliștea de la Istria și de la Nuntași este de-a dreptul dezolantă. După ploile care au căzut în ultima vreme, tavanele ambelor școli s-au prăbușit în cîteva locuri, apa s-a infiltrat prin acoperișurile „proaspăt reparate" și a îngălbenit plafoanele. Schelele, integrate de-acum în peisajul ogrăzilor tind să devină aparate de gimnastică ; lemnelor nu li se găsește adăpost în magazii și un praf mărunt, de cărbune, a cărui folosire ca zgură pentru pavatul curții este încă problematică stîrnește optimismul directorului școlii generale din Istria, care își închipuie că va avea cu ce încălzi școala în iarna care vine. Aceeași echipă de meșteri care pare să-și fi încheiat treburile la Istria, mută țiglele dintr-un loc în altul pe acoperișul școlii din Nuntași. Nu e o glumă. Fiindcă nu-și pot justifica, toți odată, prezența pe șantierul unei școli, pe care n-o mai termină de doi ani, cei 13 zidari ai C.A.P. Nuntași desfac într-un loc ca să aibă, efectiv, ce face în celălalt.

Precum se vede, instituirea unui concurs, ca metodă stimulativă de lucru nu rezolvă nici pe departe lacunele care există în rețeaua administrației școlare. Avem nevoie de alte măsuri, care, fiind corelate cu un control sever și eficace să stimuleze spiritul de răspundere, să ajute la redeșteptarea vechilor tradiții ale corpului didactic din mediul rural, devotat școlii în accepțiunea cea mai largă a cuvîntului. Firește, pot urma și premiile, dar deocamdată, după ritmul în care se desfășoară pregătirile în vederea deschiderii în optime condiții a viitorului an școlar, e prea devreme să vorbim despre ele.

În atenția absolvenților școlilor tehnice agricole și ale școlilor tehnice de maiștri

După cum am aflat de la Ministerul Învățămîntului, în urmă cu cîteva zile, s-a reglementat, printr-un Ordin al ministrului, echivalarea studiilor făcute în școlile tehnice agricole cu durata de 4 ani (agricole, horticole, veterinare, contabilitate agricolă) și ale școlilor tehnice de maiștri (agricultori, legumicultori, pomicultori, viticultori, zootehniști, veterinari și mecanici agricoli) cu liceele agricole.

Într-unul din numerele viitoare ale ziarului vom reveni cu amănunte.

Călătorii RAPIDE — PLĂCUTE și cu CHELTUIELI REDUSE se pot face cu

biciclete

„CARPAȚI" sau „ELEGANT"

— Rezistentă
— Practică
— Convenabilă

Preț	tip Carpați	tip Elegant
— pentru femei	712,80 lei	638,30 lei
— pentru bărbați	690 lei	625 lei

Se procură și cu PLATA ÎN RATE de la MAGAZINELE COOPERATIVELOR DE CONSUM.

ORGANIZAREA ȘTIINȚIFICĂ A PRODUCȚIEI

(Urmare din pag. 1)

altul și altul. În total 4. Redăm textual.

Inginer ION DIMA, Uzinele „1 Mai".

— Ideea organizării unei astfel de dezbateri este foarte bine venită. Dar, astăzi lucrurile nu au decurs cum ar fi trebuit. Tematica am aflat-o la intrare, anunțat am fost la ora 12.

Inginer HORIA DOBRESCU — Uzinele „1 Mai".

— Consider că este inutil să discutăm despre organizarea științifică a producției și a muncii la modul „general". Trebuia să se arate forme, experiențe, probleme care să ne preocupe în mod concret. Mă așteptam să aflu lucruri interesante, despre programarea producției sau despre asigurarea tehnico-materială a producției. Așa repetîndu-se noțiuni cunoscute nu am făcut nimic.

Inginer ȘTEFAN MINOIU — Uzina Mecanică Teleajen.

— Dacă este vorba de un schimb de experiență, apoi să fie înțeles bine acest termen. Sînt convins că există o mulțime de lucruri de interes comun pe care discutîndu-le le putem lămuri împreună și apoi folosi în mod practic la locurile noastre de muncă.

Ing. ANUȚA TESLAV — Uzinele „1 Mai".

...Așa, vrînd să abordăm o gamă prea largă de probleme le-am amestecat. Și acum este firesc să fim deconectați.

O dată spartă gheața, la cuvînt se înscriu mulți alții. Se pun întrebări, se dau răspunsuri. Adunarea capătă un caracter viu, de lucru. Din păcate, neexistînd o pregătire prealabilă a lor, de multe ori se iscă confuzii. Se abordează probleme care nu intră în obiectivul dezbaterii. Sîntem întru totul de acord cu afirmațiile tovarășului ing. Paul Frunză din Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini :

— Tratarea complexei acțiuni de organizare științifică a producției și a muncii nu poate fi făcută într-o singură întîlnire decît cel mult informativ. Or, nu asta era intenția. De aceea cred că ar fi fost bine dacă organizatorii se orientau numai spre una din laturile ei, care să poată fi discutată cu competență de toți participanții. Altfel dezbaterea va fi seacă, fără concluzii care să poată avea aplicabilitate.

La capătul acestor rînduri sînt necesare cîteva sublinieri :

- organizarea unei dezbateri trebuie să aibă la bază o bună cunoaștere a problemelor ce vor fi puse în discuție în primul rînd de către organizatori. Prezentarea „în general" a unor referate nu folosește nimănui, lucru care a reieșit la întîlnirea la care am asistat.
- mobilizarea, punerea la curent a participanților cu tematica trebuie făcută din timp, dîndu-se astfel posibilitatea unei pregătiri corespunzătoare
- inițiativa Comitetului regional U.T.C.-Ploiești și a Consiliului regional al U.G.R.S. a fost bună dar ea nu a fost dusă pînă la capăt. De aceea, la viitoarele dezbateri ce vor fi organizate să se țină cont de toți factorii care pot concura la realizarea scopului propus. Oamenii care participă vin ca să învețe unii din experiența altora și nu să asculte lucruri demult cunoscute.

CINEMA • RADIO • TELEVIZIUNE

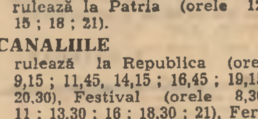

AGONIE ȘI EXTAZ film pentru ecran panoramic rulează la Patria (orele 12 ; 15 ; 18 ; 21).

CANALIILE rulează la Republica (orele 9,15 ; 11,45, 14,15 ; 16,45 ; 19,15 ; 20,30), Festival (orele 8,30 ; 11 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21), Feroviar (orele 8,45; 11; 13,15 ; 15,45 ; 18; 20,15), Excelsior (orele 9,45 ; 12 ; 14,15; 16,45; 19; 21,15).

CAUTATORII DE AUR DIN ARKANSAS — cinemascop — rulează la Luceafărul (orele 8,30 ; 11 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21), București (orele 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16,30 ; 19 ; 21,15), Modern (orele 9,30 ; 11,45 ; 14 ; 16,30 ; 18,45 ; 21).

PANTERA NEAGRA — cinemascop — rulează la Capitol (orele 9 ; 11,15; 13,30; 16: 18,30; 21), grădină 20,15).

PESCARUL DIN LOUISIANA rulează la Victoria (orele 9 ; 11,15 ; 13,30 : 16 ; 18,30 ; 20,45), Floreasca (orele 9 ; 11,15 ; 13,30 : 16 ; 18,30 ; 20,45).

FURTUNA ÎNCEPE rulează la Lumina (orele 16,15; 18,30 ; 20,45).

VIAȚA LA CASTEL rulează la Colentina (orele 14,45 ; 17,30), Lumina (orele 11,30 ; 13,45).

FRENCH CANCAN rulează la Union (orele 15,30 ; 18 ; 20,30).

DRAGOSTEA MEA rulează la Doina (orele 11,30 ; 13,45 ; 16 ; 18,30 ; 21).

METAMORFOZE — CUM ZBOARĂ PĂSĂRILE, DACĂ O IUBEȘTI — DIN PĂMÎNT ȘI FOC — CUCERIREA SUNETULUI — SCOARȚE DIN RODOPE rulează la Timpuri Noi (orele 9—21 în continuare.

LUPOAICA rulează la Central (orele 15; 18; 20,45).

CIOCÎRLIA rulează la Central (orele 9,30; 12,15).

ȘAPTE BĂIEȚI ȘI O ȘTRENGĂRIȚĂ — cinemascop — rulează la Giulești (orele 14,30; 17,30 ; 20,30), Bucegi (orele 16 ; 18,15 : 20,30).

CRĂCIUN ÎNSÎNGERAT rulează la Înfrățirea (orele 16 ; 18,15 ; 20,30).

WARLOCK — cinemascop — rulează la Dacia (orele 8,30—21 în continuare).

LADY MACKBETH DIN SIBERIA — cinemascop — rulează la Buzești (orele 15.30; 18).

PE GHEAȚĂ SUBȚIRE — ambele serii — cinemascop — rulează la Crîngași (orele 15.30 ; 19).

MARELE RESTAURANT — cinemascop — rulează la Grivița (orele 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21), Melodia (orele 9,15 ; 12,15 ; 15,30 ; 18,15 ; 21), Aurora (orele 8,45 ; 11,15 ; 14,30 ; 17,30 ; 20).

COMISARUL X — cinemascop — rulează la Gloria (orele 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 20.45), Tomis (orele 9.15 : 11.30 ; 14 ; 16,30 ; 19), Flamura (orele 9 ; 11,30 ; 15,30 ; 20,30).

A FOST CÎNDVA HOȚ — cinemascop — rulează la Unirea (orele 16 ; 18,15).

DOCTOR PRĂTORIUS — cinemascop — rulează la Flacăra (orele 15,30 ; 18 ; 20,30).

RELAXEAZĂ-TE, DRAGĂ ! rulează la Vitan (orele 15,30 ; 18).

COMPARTIMENTUL UCIGAȘILOR — cinemascop — rulează la Miorița (orele 15,30; 18; 20,30), Volga (orele 15,30; 18; 20,30).

GRADINI

CĂUTĂTORII DE AUR DIN ARKANSAS rulează la Stadionul Dinamo (orele 20,15), Stadionul Republicii (orele 20,15), Arenele Libertății (orele 20,15).
CANALIILE rulează la Festival (orele 20,30).
PESCARUL DIN LOUISIANA rulează la Doina (orele 20).
DON GABRIEL — cinemascop — rulează la Capitol (orele 20,15).
ȘAPTE BĂIEȚI ȘI O ȘTRENGĂRIȚĂ — cinemascop — rulează la Bucegi (orele 20), Vitan (orele 20,30).
A FOST CÎNDVA HOȚ rulează la Unirea (orele 20,30).
MARELE RESTAURANT — cinemascop — rulează la Expoziție (orele 20).
COMISARUL X — cinemascop — rulează la Tomis (orele 20,15).
PENTRU UN PUMN DE DOLARI — cinemascop — rulează la Arta (orele 20,15).
TITANIC-VALS rulează la Buzești (orele 20,30).
VIAȚA LA CASTEL rulează la Colentina (orele 20,15).
FANFAN LA TULIPE rulează la Moșilor (orele 20,30).
FANTOMAS SE DEZLĂNȚUIE rulează la Progresul Parc (orele 20,15).
ZODIA FECIOAREI rulează la Aurora (orele 20,15). Rahova (orele 20,15).
NU SÎNT DEMN DE TINE rulează la Lira (orele 20,30).

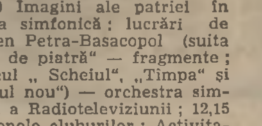

PROGRAMUL I

10,30 Imagini ale patriei în muzica simfonică : lucrări de Carmen Petra-Basacopol (suita „Țara de piatră" — fragmente ; tripticul „Scheiul", „Tîmpa" și „Orașul nou") — orchestra simfonică a Radioteleviziunii ; 12,15 Pe scenele cluburilor : Activitatea cultural-artistică în stațiuni de odihnă din Moldova ; 14,15 Tot înainte (ediție pentru pionierii din clasele a III-a și a IV-a) ; 16,57 Formații artistice de amatori participante la cel de al VIII-lea Concurs pe țară : formația de fluierași a Sindicatului Telefoane — București ; 17,10 File de legendă (reluarea emisiunii din 5 august) ; 17,35 Compozitori-interpreți ale propriilor lucrări : Ștefan Mangoianu și Nicolae Brînduș ; 18,30 Odă limbii române ; 20,50 Nestemate ale folclorului nostru ; 21,05 Teatru radiofonic serial : „Aurul negru" de Cezar Petrescu, II „Comorile sînt pentru toată lumea" ; 22,45 Moment poetic : Versuri din revista „Ateneu".

PROGRAMUL II

10,03 Suita de balet „Dragostea vrăjitoare" de De Falla, (orchestra simfonică a Radioteleviziunii, dirijor Iosif Conta. Solistă Elena Cernei) ; 10,30 Antologie de literatură universală : Din povestirile scriitorului chilian Baldomero Lillo ; 12,30 Ansamblul Teatrului muzical din Constanța prezintă fragmente din operete ; 15,30 Tineri interpreți ai folclorului nostru ; 16,15 Sfatul medicului : Ceaiul de mușețel ; 16,30 Convorbiri muzicale între două stagiuni. Invitatul emisiunii : baritonul Octav Enigărescu ; 17.10 Două sonate pentru orchestră de coarde de Rossini ; 18,20 Opera românească și literatura: „La drumul mare" de Constantin C. Nottara, după o piesă de Cehov ; 19,45 Orizont științific ; 20,00 Suită din baletul „La piață" de Mihail Jora ; Trei jocuri de Theodor Rogalski ; 21,05 Noi înregistrări de muzică românească : „Omagiu lui Țuculescu" pentru pian, vioară, violă, violoncel și clarinet de Doru Popovici ; 21,30 Antena tineretului (reluarea emisiunii din 7 august) ; 22,15 Premiere de operă de-a lungul anilor : „La șezătoare" și „La seceriș" de Tiberiu Brediceanu.

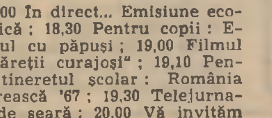

MARȚI 8 AUGUST

18,00 În direct... Emisiune economică ; 18,30 Pentru copii : Ecranul cu păpuși ; 19,00 Filmul „Călăreții curajoși" ; 19,10 Pentru tineretul școlar : România pitorească '67 ; 19,30 Telejurnalul de seară ; 20,00 Vă invităm la circ ; 20,20 Seară de teatru : „Ploaie" de S. Maugham ; 22,50 Telejurnalul de noapte.

CE PRODUCE CIMPUL

(Urmare din pag. 1)

bite. Tot atît de adevărat este că sînt și unități care livrează produse de calitate. Dar, desfacerea este atît de anevoioasă, încît își pierd aproape întotdeauna calitatea.

În seara zilei de 8 august, la unitatea nr. 13 din strada Vasile Alecsandri, sosește un camion cu roșii. Responsabilul nu le primește. Nu le-a comandat și, pe deasupra, mai avea încă în prăvălie o mare cantitate, plus comenzile anunțate de diferiți furnizori. Roșiile pornesc în căutarea unui... vînzător.

Se impune o mai riguroasă dirijare de către serviciul de desfacere din cadrul O.V.L.F. în funcție de necesități. Greutăți sînt și cu transportul de la unități. Astfel, cele două cooperative mai mari de lîngă Oradea — Sîntion și Borș — nu pot transporta cu căruțele pe șosea, circulația acestor vehicule fiind interzisă. S-a cerut autorizație pentru noaptea. S-a primit. Peste trei zile însă a fost contramandată. Mai există un drum neasfaltat, plin de gropi și de praf. În timpul transportului legumele se degradează. „Dar dispozițiile sînt dispoziții, nu ai ce face — ne spunea Vasile Szeghedi, președintele cooperativei agricole din Sîntion"

Iată cîteva din verigile care string în chinga lor roșiile, încît ajung la cumpărător metamorfozate în bulion. Înlăturarea acestora s-ar putea face doar printr-o suplețe mai mare a sistemului de desfacere și prin eliminarea unor intermediari inutili.

ZILNIC ● Știri însemnări comentarii ● Știri însemnări comentarii ● Știri însemnări

DE PESTE HOTARE

Conflictul armat nigerian în a doua lună

Conflictul armat declanșat la 6 iulie între forțele armate federale nigeriene și cele din Biafra a intrat duminică în cea de-a doua lună.

Pe plan militar, comunicatele din Enugu anunță că în regiunea orașului universitar Ciafrez Nsukka, luptele continuă. Știrile asupra soartei orașului sînt contradictorii. În schimb, în zona de frontieră cu provincia nigeriană de nord, trupele federale își păstrează avantajul, controlînd localitățile Ogoja și Obudu. În sfîrșit, pe zona de coastă a Biafrei, trupele federale continuă să controleze portul Bonny, punctul de ieșire al conductei de petrol ce vine dinspre Biafra. În consecință, releva agenția FRANCE PRESSE, guvernul de la Lagos deține controlul asupra acestui sector, blocînd exportul de petrol din regiunea Biafrei. Trupele federale au lăsat să se înțeleagă că următorul lor obiectiv militar este centrul industrial și comercial portul Harcourt, situat la 50 kilometri nord de Bonny.

Sîmbătă seara, Stanley Gray, directorul companiei petroliere „Shell" din Nigeria, a fost pus în libertate, după ce 11 zile a fost sub stare de arest la Enugu, capitala Biafrei. Eliberarea lui Gray este apreciată de observatori ca un indiciu că guvernul de la Enugu ar fi dispus să facă totuși unele concesii în lupta pentru redevențele petroliere pe care o duce cu guvernul de la Lagos.

Teroare în Haiti

Numeroși cetățeni haitieni care au reușit să părăsească țara și se află în Republica Dominicană au relevat că dictatorul Duvalier a înăsprit teroarea dezlănțuită împotriva adversarilor săi politici. Motivul acestui val de terorism l-ar constitui descoperirea unui pretins complot care ar fi vizat răsturnarea guvernului condus de Duvalier. Astfel tatăl colonelului Max Dominique, ginerele lui Duvalier, ar fi fost împușcat săptămîna trecută într-o închisoare din Haiti unde fusese deținut pe motiv că ar fi conspirat împotriva președintelui. Numeroși cetățeni haitieni aflați în prezent la Santo Domingo, cer autorităților să nu fie extrădați întrucît, afirmă ei, toți cei care au fost predați au fost împușcați.

R. P. BULGARIA. — Aspect din Sofia. În prim plan modernul hotel Rila

Acord între oficialități iordaniene și izraeliene

IERUSALIM 7 (Agerpres). — După cum anunță agențiile occidentale de presă, duminică, pe unul din podurile de peste fluviul Iordan, a avut loc o întîlnire între oficialități iordaniene și izraeliene, organizată sub auspiciile Crucii Roșii Internaționale, în cadrul căreia s-a ajuns la un acord cu privire la formalitățile care trebuie îndeplinite de refugiații arabi din teritoriile de pe malul vestic al Iordanului ocupate de forțele izraeliene și care doresc să se reîntoarcă la căminele lor. Potrivit acordului, cei aproximativ 200 000 de refugiați se vor putea întoarce la căminele lor dacă vor dovedi că în momentul declanșării ostilităților, la 5 iunie, aveau domiciliul stabil acolo și s-au refugiat pe malul estic al Iordanului în perioada 5 iunie—4 iulie. Cererile în acest sens vor putea fi înaintate pînă la 31 august a.c. care vor purta emblemele Izraelului, Iordaniei și Crucii Roșii Internaționale.

Agenția FRANCE PRESSE anunță că ieri dimineața arabii din zona Ierusalimului ocupată de forțele izraeliene în recentul conflict armat au declarat o grevă generală. Toate magazinele sînt închise și nici un arab nu s-a prezentat la lucru.

CAIRO 7 (Agerpres). — Cabinetul egiptean s-a întrunit duminică seara sub conducerea președintelui Nasser, pentru a examina raportul prezentat de Mahmud Riad, ministrul de externe al R.A.U., în legătură cu lucrările conferinței miniștrilor de externe arabi care s-au desfășurat la Khartum.

● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

● GUVERNATORUL statului Michigan, George Romney, a anunțat ridicarea stării de urgență instituită în urmă cu două săptămîni la Detroit, în urma unor violente incidente rasiale. În cursul acestor incidente numărul celor uciși a ajuns la 43. Romney a declarat că a hotărît ridicarea stării excepționale deoarece în ultimele zile la Detroit se manifestă o tendință de „normalizare".

● ZIARELE din Caracas relevă că violentul cutremur, care s-a produs recent în Venezuela, a provocat moartea a peste 300 de persoane, iar alte 60 de persoane sînt date dispărute. În cursul cutremurului 40 de clădiri mari au fost total distruse, 318 distruse parțial, ele neputînd fi locuite, iar alte 226 de locuințe nu prezintă suficientă securitate locatarilor.

Ziarele menționează, de asemenea, că circa 40 000 de persoane au părăsit Caracas-ul și s-au stabilit în provincie.

● ÎN LOCALITATEA Seydișehir din Turcia a avut loc în prezența primului ministru, Suleyman Demirel, ceremonia deschiderii șantierului de construcție a uzinei de aluminiu. Construcția acestui important obiectiv industrial al Turciei urmează să se încheie în anul 1972, iar capacitatea anuală de producție a uzinei va fi de 200 000 tone alumină, 60 000 tone aluminiu și 25 000 tone de semifabricat de aluminiu.

● DUPĂ cum anunță agenția China Nouă, la 6 august, o navă de război americană a pătruns în apele teritoriale ale R. P. Chineze, la est de insulele Paiciuan din provincia Fujian. În aceeași zi, spațiul aerian al țării a fost violat de un avion american, care a întreprins raiduri deasupra insulei Iunsin aparținînd arhipelagului Hsișa din provincia Guandun. Un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe a fost autorizat să adreseze un serios avertisment în legătură cu aceste noi provocări săvîrșite împotriva R. P. Chineze.

● CONSILIUL de miniștri irakian, reunit sub conducerea președintelui Aref, a ratificat duminică seara legea cu privire la terenurile petrolifere încredințate spre exploatare Companiei naționale irakiene a petrolului. Aceste terenuri s-au aflat în trecut în posesia societăților petroliere străine care operau în Irak (Iraq Petroleum, Basrah Petroleum și Mosul Petroleum) iar ulterior, după cum se știe, au fost naționalizate în proporție de 99 la sută.

Legea promulgată duminică la Bagdad, precizează agențiile de presă, interzice retrocedarea oricăror porțiuni din terenurile naționalizate către companiile străine.

● DUPĂ CUM transmite agenția P.A.P., la Wrocław a fost inaugurat un serviciu de salvare ieșit din comun. Este vorba de acordarea unui ajutor rapid și eficace bolnavilor psihici pentru a-i feri de unele acțiuni pe care le-ar putea comite sub imperiul fricii, depresiunilor sau altor manifestări ale bolilor de care suferă.

Lîngă telefoanele salvării speciale fac de serviciu medici neurologi cu experiență. Apelurile telefonice sînt făcute de bolnavii înșiși, de rudele și de prietenii acestora. După convorbirile cu medicii și la sfatul acestora, bolnavii se liniștesc, iar unii apoi se adresează unor instituții medicale specializate.

● ANUL acesta, Iugoslavia a obținut cea mai mare recoltă de grîu din istoria sa. Cele cinci milioane tone de grîu recoltate pînă în prezent de pe cîmpiile țării depășesc cu 300 000 tone producția anului trecut și cu două milioane tone pe aceea a anului 1939, cînd s-a înregistrat cea mai mare recoltă de grîu din perioada dintre cele două războaie mondiale.

● **AGENȚIA ANSA relatează că incendiul care a izbucnit sîmbătă în insula Capri a mistuit timp de 24 de ore o mare parte din vegetația insulei. Potrivit părerii specialiștilor, vor trebui circa 10 ani pentru ca insula să capete din nou aspectul său luxuriant.**

La izolarea și stingerea incendiului au participat subunități de pompieri și poliție, precum și militari sosiți din Neapole.

● PE LÎNGĂ Comitetul de stat pentru știință și progresul tehnic de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R.P. Bulgaria a fost înființat Institutul central de proiectare pentru organizarea științifică a producției, muncii și conducerii. Sarcina acestui institut constă în efectuarea de cercetări legate de proiectarea și organizarea unui sistem unic de prelucrare a informațiilor economice cu ajutorul mașinilor de calcul, de a studia problemele legate de organizarea științifică a producției și a muncii în instituții și întreprinderi. La cerere, Institutul elaborează și proiecte tip de organizare a producției și a conducerii.

● MEDICII celui mai mare spital din orașul sud-african Capetown au anunțat duminică că-și vor da demisia în bloc dacă guvernul nu va anula restricțiile impuse asupra lui Raymond Hoffenberg, medicul șef al spitalului și unul din cei mai renumiți cercetători sud-africani în domeniul medicinei. Din ordinul ministrului justiției, Petrus Pelser, lui Hoffenberg i s-a interzis săptămîna trecută să ia parte la vreo reuniune, să-și exercite activitatea profesională sau să părăsească districtul Capetown.

Guvernul federal nigerian a anunțat duminică seara că șeful statului major, colonelul J. A. Kahan, și-a pierdut viața într-un accident de elicopter, la întoarcerea dintr-o inspecție în zona operațiunilor dintre trupele federale și cele biafreze. În același accident și-au pierdut viața și cei doi piloți ai elicopterului. A fost deschisă o anchetă asupra împrejurărilor în care s-a produs accidentul.

DIN VIAȚA TINERETULUI LUMII

Petiția celor 10 000

Un mesaj purtînd semnăturile a 200 de conducători ai organizațiilor studențești din S.U.A. a sosit pe adresa Casei Albe. În intenția autorilor lui, mesajul trebuia să fie o „revenire" la o scrisoare expediată președintelui în decembrie anul trecut, de 100 de lideri ai organizațiilor studențești americane care informa că numeroși tineri din S.U.A. sînt hotărîți să meargă mai curînd la închisoare decît să ia parte la războiul din Vietnam. De data aceasta el a fost însoțit de o petiție semnată de 10 000 de studenți din nouă colegii și universități răspîndite pe întreg teritoriul Statelor Unite.

Faptul a provocat o puternică nemulțumire la Washington deoarece, după cum subliniază ziarul „THE CHRISTIAN SCIENCE MONITOR" reflectă „creșterea opoziției studenților față de rolul S.U.A. în Vietnam". „Mesajul — scrie ziarul citat — arată cît de profundă și de larg răspîndită a devenit împotrivirea studenților față de război".

În cadrul unei conferințe de presă, 12 lideri ai studenților au răspuns pe larg la întrebările ziariștilor americani privind motivele opoziției lor față de intervenția S.U.A. în Vietnam. Reuben Johnson, președintele organizației studențești de la Universitatea Wesleyan din Connecticut, a declarat că întrucît administrația nu a dat, după părerea lui, „răspunsuri satisfăcătoare" la întrebările puse în scrisoarea din decembrie, în rîndurile studenților „s-a înregistrat o eroziune profundă a încrederii față de guvern". „Mulți studenți care au refuzat să semneze scrisoarea de anul trecut — a continuat el — se pronunță acum cu hotărîre împotriva războiului. Opoziția se extinde, ea se bazează pe o cunoaștere profundă a faptelor". Alți vorbitori și-au exprimat părerea că administrația „pare să nu fi înțeles cît de profundă este opoziția în întreaga țară". Toți vorbitorii au cerut încetarea bombardamentelor asupra teritoriului R. D. Vietnam și ducerea de tratative cu participarea Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud.

„Cum veți reacționa în cazul în care veți primi un ordin de încorporare în armată ?" au fost întrebați de ziariști participanții la conferința de presă. „Am vorbit cu mulți tineri din Buffalo care pleacă în Canada — a răspuns Clint de Vaux, de la Universitatea New York (Buffalo). Desigur, aceasta nu este cea mai bună soluție. Dar atîta timp cît politica noastră nu se va schimba am hotărît că nu pot să accept înrolarea mea în armată".

„Sentimentele opoziționiste în rîndurile studenților americani față de războiul din Vietnam tind să se generalizeze" notează „THE CHRISTIAN SCIENCE MONITOR".

I. RETEGAN

Urmări ale cutremurului de pămînt din Venezuela. Un bloc cu 12 etaje prăbușit în centrul Caracasului

Submarin în miniatură

Un submarin în miniatură, din oțel, care corespunde tuturor normelor de securitate obligatorii, poate coborî fără primejdie la 60 de metri adîncime, oprindu-se acolo și care în plus este relativ ieftin și multilateral, a fost realizat de un constructor de ambarcațiuni din Hamburg. Vopsit în galben strălucitor, un astfel de submarin pentru o singură persoană este utilizat actualmente în strîmtoarea Skagerak pentru căutarea de epave. Rechinul de oțel, cu o greutate totală de 150 kg, poate rezista unei presiuni exterioare și la 150 metri adîncime, dar la 60 metri intră în acțiune un sistem automat de reglare a adîncimii. El este acționat de un electromotor de circa 2 CP ; patru baterii a cîte șase volți furnizează energia pentru patru ore sub apă în viteza întîia, două pentru viteza a doua.

Vacanță cu dificultăți

Vacanța politică britanică nu se anunță prea reconfortantă. Înainte de a pleca, vineri, la bișnuita sa reședință de vară pe insula Sorlingues, premierul Wilson punea ziariștilor că intenționează „să profite de soare, mare și de liniștea necesară pentru a medita la dificilele probleme în suspensie".

În fruntea listei acestor „dificile probleme" se află situația economică în evidentă carență. La un an după aplicarea „măsurilor de austeritate" rezultatele sînt mai mult decît timide. Deficitul balanței de plăți departe de a se fi resorbit și cifrele balanței comerciale publicate săptămîna trecută nu pot decît să accentueze îngrijorările pentru viitor. Fapt este că exporturile britanice sînt în scădere serioasă de șase luni, procentul de creștere a producției cu 3 la sută n-a putut fi atins, iar cota șomajului a urcat sensibil peste prevederi. Lira sterlină este la nivelul cel mai coborît de la sumbra vară a lui 1966, producția stagnează (producția de automobile — barometru industrial — a scăzut cu 12 la sută în primul semestru, în comparație cu perioada corespunzătoare a anului trecut). Birourile de plasare înregistrează actualmente 500 000 de șomeri și se așteaptă ca în iarnă, numărul șomerilor să crească la 750 000.

Soluția preconizată de guvern, reducerea capitolului cheltuielilor publice, mai ales a alocațiilor pentru asigurări sociale, provoacă o accentuată nemulțumire în rîndul maselor care au și așa de suferit de pe urma a ceea ce presa britanică denumește „valul continuu al creșterii prețurilor". E semnificativ faptul că o parte considerabilă a rezoluțiilor pregătite de sindicatele engleze, pentru a fi prezentate la Congresul din toamnă al Trade Union-urilor, cer o echilibrare a bugetului nu pe calea reducerii cheltuielilor sociale ci prin restrîngerea alocațiilor militare.

În acest sens trebuie semnalate criticile aduse „Cărții albe" în domeniul apărării de către elementele laburiste de stînga. Acestia reproșează echipei guvernamentale că menține un buget militar umflat și că reducerile promise în acest domeniu au un caracter derizoriu, evaziv, menit — așa cum remarcă deputatul laburist James Dikens — „mai degrabă să îndulcească pilulele viitoarelor reduceri sensibile ale alocațiilor pentru învățămînt, ocrotirea sănătății și asigurări sociale". Departe de a se atenua, atacurile laburiștilor de stînga la adresa Whitehall-ului cunosc o continuă intensificare.

Demisia ministrului asigurărilor sociale, Margareth Harbison este doar cel mai recent episod dintr-o lungă succesiune de fapte (voturi împotriva unor proiecte guvernamentale, declarații aspre, critice etc) care au marcat în ultimele luni persistența a ceea ce cercurile politice engleze denumesc în mod obișnuit „rebeliunea de stînga din partidul laburist". TIMES opina zilele trecute că „nemulțumirile față de politica economică a guvernului n-au fost niciodată atît de puternice în propriul flanc al partidului guvernamental". S-ar putea ca aceasta să fie o exagerare. La Londra se vorbește însă insistent despre o „considerabilă remaniere guvernamentală în toamnă", care ar avea ca scop tactic potolirea nemulțumirilor stîngii laburiste. Potrivit lui DAILY EXPRESS și GUARDIAN, Denis Healey ministrul apărării și Michael Stewart ministrul economiei ar urma să fie înlocuiți.

Un lucru e cert : nu se întrevede o soluție rapidă pentru actualele greutăți economice și financiare ale Angliei. Iar „dificilele probleme în suspensie" nu sînt de natură să facă prea senine săptămînile de vacanță ale cabinetului britanic.

EM. RUCĂR

Thieu se asigură...

La numai cîteva zile de la deschiderea ei oficială, campania electorală sud-vietnameză pentru așa-zisele alegeri prezidențiale din septembrie, a și înregistrat luni primele incidente. După cum informează corespondenții de presă, candidații civili la posturile de președinte și vicepreședinte al Vietnamului de sud i-au acuzat luni pe cei doi candidați militari, Thieu și Ky că au organizat sabotarea unui turneu pe care îl începuseră prin țară, spre a-și expune „programul". Candidații civili, care urmau să viziteze 22 de orașe, au fost nevoiți să se reîntoarcă la Saigon după numai o zi, întrucît organismul însărcinat cu centralizarea propagandei electorale nu le-a pus la dispoziție nici măcar mașinile pentru transport.

Se pare, apreciază în legătură cu aceasta agențiile de presă, că echipa Thieu—Ky a și început să pună în practică primele măsuri în vederea asigurării unor alegeri „fără surprize". De altfel, ei au și renunțat la turneul lor electoral, fiind probabil siguri încă de pe acum de rezultatul alegerilor.

Întîmplare amuzantă în Corsica

Cinci tinere pariziene care își petreceau cîteva zile în regiunea Bastia au fost oprite într-o noapte, pe cînd circulau într-un autoturism. Doi oameni înarmați și mascați au barat drumul autoturismului. Unul din ei s-a așezat la volan și le-a condus pe tinerele fete spre regiunea muntoasă. Acolo ele au fost invitate să coboare și „obligate" să se așeze în jurul unei mese aranjate după toate regulile unei etichete princiare. Le-au fost servite mîncărurile cele mai alese și vinuri din cele mai bune, în timp ce bărbații le cîntau serenade. Tinerele au fost apoi conduse la mașina lor, iar la plecare cei doi bărbați le-au spus : „Aceasta am făcut-o pentru a distruge mitul banditilor corsicani nemiloși".

Înconjurul lumii... pe bicicletă

Japonezul Masaaki Takahashi, în vîrstă de 22 de ani, care face înconjurul lumii... pe bicicletă, a ajuns zilele acestea pe teritoriul Ungariei. Din luna martie, cînd și-a început călătoria, el a parcurs pînă în prezent aproape 6 500 kilometri, traversînd cu ajutorul bicicletei teritoriile unor țări ca India, Pakistanul, Afganistanul, Iranul, Irakul, Iordania, Siria, Turcia, Grecia și Iugoslavia. Din Japonia pînă în India, temerarul călător a fost transportat la bordul unei nave. După cele cîteva zile de popas în Ungaria, Masaaki intenționează să-și continue călătoria, în al cărei program se află vizitarea unor țări europene occidentale și nordice, a Uniunii Sovietice, Statelor Unite și Africii. Pînă în prezent, el a avut o singură pană, fiind nevoit să înlocuiască roata din spate a mijlocului său de locomoție la Atena. Masaaki are la el un sac de dormit, putînd astfel înnopta în orice loc. În timpul zilei, el își întrerupe călătoria numai în orele meselor.

Un grup de savanți chilieni au descoperit fosile care vin să demonstreze că în America au existat cai, înainte de sosirea spaniolilor. Dr. Romulo Santuna, șeful grupului oamenilor de știință care efectuează cercetările în acest sens, a declarat că la aproximativ 80 kilometri sud-vest de Santiago de Chile, în fosta lagună denumită „Tagua-Tagua", la o adîncime de 2,40 metri au fost descoperite oseminte de cai, mastodonți și de oameni. Osemintele de cai exhumate au prezentat aproape aceleași caracteristici cu cele ale animalului din zilele noastre.

„Orbiter-5" fotografiază Luna

La Centrul de cercetări spațiale din Pasadena s-a anunțat că duminică, camera lunară americană „Lunar Orbiter-5" a fotografiat mai multe zone ale părții invizibile a Lunii. Fotografiile recepționate la stația de reperaj din Madrid nu vor fi publicate decît mai tîrziu. Astăzi, „Lunar Orbiter-5" va continua să fotografieze zone din partea vizibilă a Lunii ; aceste fotografii urmînd să fie recepționate la stația din Goldstone (California).

Fotografiile vor servi la stabilirea acelor zone propice de pe suprafața Lunii unde urmează să aselenizeze viitorii cosmonauți americani conform programului „Apollo". „Lunar Orbiter-5", lansată marțea trecută, evoluează în prezent pe o orbită alungită cu periluna de 160 km., iar apoluna de 5 920 km.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii". Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Telefon 17.60.10. Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".